

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 655/2014/EU RENDELETE**(2014. május 15.)****polgári és kereskedelmi ügyekben a tagállamközi követelésbehajtás megkönnyítése érdekében az ideiglenes számlazárolást elrendelő európai végzés eljárásának létrehozásáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikke (2) bekezdésének a), e) és f) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és továbbfejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása. Egy ilyen térség fokozatos létrehozása céljából az Uniónak többek között a tagállamközi polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel kapcsolatos intézkedéseket kell elfogadnia, különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 81. cikke (2) bekezdésének megfelelően ezek az intézkedések többek között a következők biztosítására irányulhatnak: a bírósági ügyekben hozott határozatok tagállamok közötti kölcsönös elismerése és azok végrehajtása, az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférés, a polgári eljárások zökkenőmentes lefolytatását gátló akadályok megszüntetése, szükség esetén a tagállamokban alkalmazandó polgári eljárásjogi szabályok összeegyeztethetőségének előmozdításával.
- (3) „Az ítélet-végrehajtás hatékonyságának javításáról az Európai Unióban: bankszámlák letiltása” című zöld könyvvel a Bizottság 2006. október 24-én konzultációt kezdeményezett arról, hogy szükséges-e egy olyan európai eljárás létrehozása, amely lehetővé teszi a bankszámlák zárolását, valamint egy ilyen eljárás lehetséges tulajdonságairól.
- (4) A 2009. decemberi Stockholmi Programban ⁽³⁾ – amely meghatározza a 2010 és 2014 közötti időszakra a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó prioritásokat – az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy mérje fel, milyen igény mutatkozik olyan ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedéseket is – uniós szintű előírására, amelyekkel például meg lehet akadályozni, hogy a vagyoni eszközök még a követelés végrehajtása előtt eltűnjenek, illetve értékelje ezen intézkedések megvalósíthatóságát, valamint tegyen megfelelő javaslatokat a bankszámlák és az adósok vagyoni eszközei tekintetében hozott ítéletek Unión belüli végrehajtása hatékonyságának javítására.
- (5) Minden tagállamban léteznek a biztosítási intézkedések – így számlazárolást elrendelő végzések – megállapítására vonatkozó nemzeti eljárások, azonban az intézkedések elrendelésének feltételei és végrehajtásuk hatékonysága nagy különbségeket mutat. Ezen túlmenően, tagállamközi ügyekben nehézkes lehet a nemzeti biztosítási intézkedések igénybevétele, különösen ha a hitelező több, különböző tagállamban vezetett számla zárolására törekszik. Ezért szükségesnek és célszerűnek tűnik egy olyan kötelező erejű és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi eszköz elfogadása, amely létrehoz egy, a bankszámlákon tartott pénzeszközök hatékony és gyors zárolását tagállamközi ügyekben lehetővé tevő új uniós eljárást.

⁽¹⁾ HL C 191., 2012.6.29., 57. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2014. április 15-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2014. május 13-i határozata.

⁽³⁾ HL C 115., 2010.5.4., 1. o.

- (6) Az e rendelettel létrehozott eljárásnak kiegészítő és választható eszközként kell a hitelező rendelkezésére állnia, és a hitelező továbbra is szabadon igénybe vehet bármely más, nemzeti jog szerinti eljárást is azzal egyenértékű intézkedés foganatosítása céljából.
- (7) A hitelező számára lehetővé kell tenni, hogy ideiglenes számlázárolást elrendelő európai végzés formájában olyan biztosítási intézkedést kérhessen (a továbbiakban „számlázárolási végzés” vagy „végzés”), amely megakadályozza az adósa által valamely tagállamban vezetett bankszámlán tartott pénzeszközöknek az átutalását vagy felvételét, amennyiben fennáll annak a kockázata, hogy ezen intézkedés nélkül a hitelező adóssal szembeni követelésének későbbi érvényesítése meghiúsul, vagy számottevően nehezebbé válik. Az adós bankszámláján tartott pénzeszközök zárolásának egyben azt is biztosítania kell, hogy ne csak maga az adós, hanem az általa e bankszámlán keresztül – például állandó fizetési megbízás, csoportos beszedési megbízás vagy hitelkártya-használat révén – történő kifizetésekre felhatalmazott személyek se használhassák fel ezeket a pénzeszközöket.
- (8) E rendelet hatályának ki kell terjednie valamennyi polgári és kereskedelmi ügytípusra, eltekintve egyes, pontosan meghatározott ügyektől. Nem alkalmazandó ez a rendelet különösen a fizetéseképtelenségi eljárásban részt vevő adóssal szembeni követelésekre. Ez tehát azt jelenti, hogy amennyiben az 1346/2000/EK tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott fizetéseképtelenségi eljárást indítottak az adóssal szemben, akkor ellene már nem bocsátható ki számlázárolási végzés. Másrésztől azonban, e kivétel mellett is lehetőséget kell adni arra, hogy a számlázárolási végzés felhasználható legyen az adós által harmadik felek részére a hitelező kárára kifizetett összegek behajtásának céljára.
- (9) Ezt a rendeletet olyan hitelintézeteknél vezetett bankszámlákra kell alkalmazni, amelyek tevékenysége betétek vagy más visszafizetendő pénzeszközök nyilvános gyűjtése és hitelek saját néven történő nyújtása.

A rendelet ezért nem alkalmazandó azokra a pénzügyi intézményekre, amelyek nem gyűjtenek ilyen betéteket, például export- és beruházási projektek finanszírozásával, vagy fejlődő országbeli projektek finanszírozásával foglalkozó, illetve pénzügyi szolgáltatásokat nyújtó intézetekre. E rendelet nem alkalmazandó továbbá a monetáris hatóságként eljáró központi bankoknál vagy azok által vezetett számlákra, valamint azokra a számlákra sem, amelyek a számlázárolási végzéssel egyenértékű nemzeti végzés segítségével nem zárolhatók, vagy amelyek az adott számla vezetésének helye szerinti tagállam joga alapján egyébként mentességet élveznek a lefoglalás alól.

- (10) Ez a rendelet kizárólag tagállamközi ügyekre alkalmazandó. A rendeletben meg kell határozni, hogy ebben a konkrét összefüggésben mi minősül tagállamközi ügynek. E rendelet alkalmazásában tagállamközi ügynek tekintendő, ha a számlázárolási végzés iránti kérelem ügyében eljáró bíróság az egyik tagállam területén van, míg a végzés által érintett bankszámlát egy másik tagállamban vezetik. Szintén tagállamközi ügynek tekintendő, ha a hitelező lakóhelye vagy székhelye az egyik tagállam területén van, míg a bíróság és a zárolandó bankszámla vezetésének helye egy másik tagállamban található.

Ez a rendelet nem alkalmazandó a számlázárolási végzés iránti kérelem ügyében eljáró bíróság székhelye szerinti tagállamban vezetett számlák zárolására, amennyiben a hitelező lakóhelye vagy székhelye szintén ebben a tagállamban van, még akkor sem, ha a hitelező ezzel egy időben egy másik tagállamban vezetett számlát vagy számlákat érintő számlázárolási végzés iránti kérelmet is előterjesztett. Ebben az esetben a hitelezőnek két külön kérelmet kell előterjesztenie, egyet a számlázárolási végzésre, egyet pedig a nemzeti intézkedésre irányulón.

- (11) A számlázárolási végzésre irányuló eljárásnak az ügy érdemére vonatkozó eljárás megindítása előtt vagy az eljárás során bármikor a később meghozandó bírósági határozat végrehajtását biztosítani kívánó hitelező rendelkezésére kell állnia. Az eljárást olyan hitelezők számára is elérhetővé kell tenni, akik már birtokában vannak az adóst a hitelező követelésének megfizetésére kötelező bírósági határozatnak, perbeli egyezségnek vagy közokiratnak.
- (12) A számlázárolási végzésnek rendelkezésre kell állnia a már esedékessé vált követelések biztosításának céljára. Szintén rendelkezésre kell állnia továbbá a még nem esedékes követelések biztosítására, amennyiben azok már bekövetkezett ügyletből vagy eseményből származnak és összegük meghatározható, ideértve a jogellenes károkozást, a jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekményhez vagy az ilyen cselekményből fakadó igényhez kapcsolódó követeléseket, valamint a büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekményen alapuló polgári jogi kártérítés vagy az eredeti állapot helyreállítása iránti igényeket is.

⁽¹⁾ A Tanács 2000. május 29-i 1346/2000/EK rendelete a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 160., 2000.6.30., 1. o.).

A hitelező kérelmezheti, hogy a számlázárolási végzést a tőkekövetelés összegére vagy annál alacsonyabb összegre bocsássák ki. Ez utóbbi például akkor állhat a hitelező érdekében, ha követelésének egy részére már szerzett valamilyen más biztosítékot.

- (13) Annak biztosítása érdekében, hogy a számlázárolási végzéssel kapcsolatos eljárás és az ügy érdemében folyó eljárás között szoros kapcsolat álljon fenn, a számlázárolási végzés kibocsátására vonatkozó nemzetközi joghatósággal azon tagállam bíróságainak kell rendelkezniük, amelyben a bíróságok az ügy érdemében történő határozathozatalra joghatósággal rendelkeznek. A rendelet alkalmazásában az ügy érdemére vonatkozó eljárás fogalmának ki kell terjednie a szóban forgó követelésre vonatkozó végrehajtható jogcím megszerzésére irányuló mindennemű eljárásra, beleértve többek között a fizetési meghagyásra vonatkozó egyszerűsített eljárásokat, és az olyan eljárásokat is, mint például a francia „procédure de référé”. Amennyiben az adós valamely tagállamban lakóhellyel vagy székhellyel rendelkező fogyasztó, úgy a végzés kibocsátásának tekintetében kizárólag az adott tagállam bíróságai rendelkezhetnek joghatósággal.
- (14) A számlázárolási végzés kibocsátási feltételeinek megfelelő egyensúlyt kell teremteniük a hitelezőnek a végzés beszerzéséhez fűződő érdeke és az adós azon érdeke között, hogy ne kerüljön sor visszaélésre a végzéssel kapcsolatban.

Következésképpen, amennyiben a hitelező a határozathozatalt megelőzően kérelmezi a számlázárolási végzés kibocsátását, a kérelemmel megkeresett bíróságnál olyan bizonyítékot kell előterjesztenie, amelynek alapján az megbizonyosodhat arról, hogy a hitelezőnek jók az esélyei arra, hogy a bíróság érdemben helyt fog adni az adóssal szembeni követelésének.

Továbbá, a hitelező minden helyzetben – beleértve azt is, amikor már bírósági határozattal rendelkezik – köteles kell legyen bizonyítani a bíróság előtt, hogy követelésének érvényesítése sürgős jogi védelmet igényel, és a számlázárolási végzés nélkül a már meglévő vagy jövőbeli bírósági határozat végrehajtása meghiúsulhat vagy számottevően nehezebb lehet, mivel fennáll annak a valós kockázata, hogy mire a hitelező végre tudná hajtani a meglévő vagy jövőbeli bírósági határozatot, addigra az adós esetlegesen kimenti, elrejtí vagy megsemmisíti vagyoni eszközeit, vagy érték alatt, szokatlan mértékben vagy szokatlan módon értékesíti azokat.

A bíróságnak értékelnie kell azokat a bizonyítékokat, amelyeket a hitelező a kockázat fennállásának alátámasztására terjesztett elő. A bizonyítékok kapcsolódhatnak például az adósnak a hitelező követelésével kapcsolatban vagy a felek közötti valamely korábbi vita során tanúsított magatartásához, az adós hiteltörténetéhez, az adós vagyoni eszközeinek jellegéhez vagy az adós által tett, az eszközeit érintő közelmúltbeli lépésekhez. A bizonyítékok értékelése során a bíróság tekintettel lehet arra, hogy önmagukban nem minősülnek szokatlannak azok az adós által a számlákról végrehajtott pénzfelvételek és kifizetések, amelyek célja a szokásos üzletmenet fenntartása vagy ismétlődő családi kiadások fedezése. A követelés ki nem fizetésének vagy vitatásának a ténye, vagy az, hogy az adósnak több hitelezője is van, önmagában nem tekinthető elegendő bizonyítéknak a végzés kibocsátásához. Önmagukban szintén nem tekinthetők a végzés kibocsátásához elégséges alapnak az adós rossz vagy romló anyagi körülményei. Ezeket a tényezőket azonban a bíróság a kockázat fennállásának átfogó felmérése során figyelembe veheti.

- (15) A számlázárolási végzés meglepetés jellegének, valamint annak biztosítása céljából, hogy az hasznos eszköz legyen azon hitelezők kezében, akik követeléseiket tagállamközi ügyekben kívánják behajtani az adóstól, az adóst nem lehet tájékoztatni a hitelező számlázárolási végzés iránti kérelméről, és nem hallgatható meg a végzés kibocsátása előtt, valamint a végzésről annak végrehajtása előtt nem értesíthető. A bíróság nem bocsáthatja ki a végzést, amennyiben a hitelező által vagy adott esetben a hitelező tanúja vagy tanúi által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok és információk alapján nem győződött meg arról, hogy a számla vagy számlák zárolása indokolt lenne.
- (16) Amennyiben a hitelező a számlázárolási végzés iránti kérelmet az ügy érdemére vonatkozó eljárás kezdeményezése előtt terjesztette elő a bíróságnál, e rendeletnek köteleznie kell őt arra, hogy egy meghatározott határidőn belül kezdeményezze azt az eljárást, és arra is köteleznie kell, hogy igazolja az eljárás kezdeményezését azon bíróságnak, amelynél a végzés iránti kérelmet előterjesztette. Ha a hitelező nem teljesíti ezt a kötelezettséget, a bíróságnak hivatalból vissza kell vonnia a végzést, vagy annak automatikusan meg kell szűnnie.
- (17) Tekintettel az adós előzetes meghallgatásának hiányára, e rendeletben konkrét garanciákat kell biztosítani a végzéssel való visszaélések megelőzése és az adós jogainak védelme érdekében.

- (18) Az egyik ilyen fontos védőintézkedésnek annak a lehetőségnek kell lennie, hogy előírják a hitelező számára, hogy nyújtson biztosítékot annak szavatolása céljából, hogy az adóst a későbbiekben kártalanítani lehessen a számlázárolási végzés következtében általa elszenvedett károk tekintetében. A nemzeti jog rendelkezéseitől függően ez a biztosíték rendelkezésre bocsátható akár letét, akár egyéb garancia formájában, például bankgarancia vagy jelzálog révén. A bíróságnak mérlegelési jogkört kell adni annak eldöntésére, hogy milyen összegű biztosíték elegendő a végzéssel való visszaélés megelőzéséhez és az adós kártalanításának garantálásához, és amennyiben az esetleges kár összegére vonatkozóan nem áll rendelkezésre konkrét bizonyíték, a bíróság szabadon dönthet arról, hogy a biztosítéki összeg meghatározásakor irányadónak tekintse a kibocsátandó végzésben szereplő összeget.

Azokban az esetekben, amikor a hitelező még nem szerzett olyan bírósági határozatot vagy közokiratot, vagy nem jutott olyan perbeli egyezségekre, amelynek értelmében az adós köteles megfizetni a hitelező követelését, alapszabályként alkalmazni kell a biztosíték nyújtásának követelményét, és a bíróság csak kivételes esetben tekinthet el a követelmény alkalmazásától vagy írhatja elő alacsonyabb összegű biztosíték nyújtását, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az adott eset körülményeit figyelembe véve a biztosíték előírása nem helyénvaló, felesleges vagy aránytalan. Ilyen körülmény lehet például, ha a hitelezőnek különösen jók az esélyei arra, hogy követelésének helyt adjanak, de nem rendelkezik elegendő forrással a biztosíték megfizetésére, ha a követelés tartási vagy bérfizetési kötelezettségre vonatkozik, vagy ha a követelés összegének nagyságából fakadóan nem valószínű, hogy a végzés bármilyen veszteséget okozna az adósnak, például kisebb üzleti adósság esetében.

Azokban az esetekben, amikor a hitelező már bírósági határozatot vagy közokiratot szerzett, vagy perbeli egyezsége jutott, a biztosíték előírásának a bíróság mérlegelési jogkörébe kell tartoznia. A biztosíték előírása helyénvaló lehet például akkor – kivéve a fent említett kivételes körülmények esetén –, ha az a bírósági határozat, amelynek végrehajtását az adott számlázárolási végzés biztosítani hivatott, folyamatban lévő fellebbezési eljárás miatt még nem hajtható végre vagy csak ideiglenesen hajtható végre.

- (19) A hitelező és az adós érdekei közötti megfelelő egyensúly kialakításának másik fontos elemeként szabályt kell alkotni a hitelezőnek az adós által a számlázárolási végzés következtében elszenvedett károk tekintetében fennálló felelősségéről. Ennek a rendeletnek ezért minimumkövetelményként elő kell írnia a hitelező felelősségét, amennyiben a számlázárolási végzés következtében az adós által elszenvedett károk – a hitelezőnek felróható okok miatt – következtek be. Ebben az összefüggésben a bizonyítási tehernek az adósra kell hárulnia. Az e rendeletben megállapított felelősségi okok tekintetében a hitelezőnek felróható hiba megdönthető vélelmezését létrehozó harmonizált szabályt kell előírni.

Emellett lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok a nemzeti jogukban fenntarthassanak vagy bevezethessenek a rendeletben foglalt felelősségi okoktól eltérő egyéb felelősségi okokat is. Az ilyen egyéb felelősségi okokat illetően a tagállamok fenntarthatnak vagy bevezethetnek más felelősségi okokat is, többek között az objektív felelősséget.

E rendeletben kollíziós szabályokat is meg kell határozni, amelyek szerint a hitelező felelőssége szempontjából alkalmazandó jog a végrehajtás helye szerinti tagállam joga. Amennyiben több tagállam is érintett a végrehajtásban, úgy az adós szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam joga tekintendő az alkalmazandó jognak. Abban az esetben, ha az adós szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam nem egyezik meg egyik végrehajtás helye szerinti tagállammal sem, úgy az ügyhöz legszorosabban kapcsolódó végrehajtás helye szerinti tagállam joga alkalmazandó. A végrehajtás helye szerinti tagállamokban zárolt egyes összegek nagysága lehet az egyik olyan szempont, amit a bíróságok az üggyel való legszorosabb kapcsolat megállapításának alapjaként figyelembe vehetnek.

- (20) Annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek azok a jelenlegi gyakorlati nehézségek, amelyek – tagállamközi összefüggésben – az arról történő tájékozódás kapcsán merülnek fel, hogy az adós melyik tagállamban vezeti bankszámláját, meg kell határozni e rendeletben egy olyan mechanizmust, amely lehetővé teszi a hitelező számára annak kérelmezését, hogy a bíróság szerezz be az adós bankszámlájának azonosításához szükséges információkat azon tagállam kijelölt információs hatóságától, amelyben a hitelező úgy véli, hogy az adós a bankszámláját vezeti. Tekintettel arra, hogy a hatóságok ilyen módon történő beavatkozása és a magánjellegű adatokhoz ilyen módon történő hozzáférés különleges esetnek tekinthető, a számlainformációkhoz való hozzájutást főszabály szerint csak azokban az esetekben indokolt lehetővé tenni, amikor a hitelező már végrehajtható bírósági határozatot vagy közokiratot szerzett, vagy perbeli egyezsége jutott. Kivéteklént azonban lehetővé kell tenni a hitelező számára, hogy akkor is nyújthasson be számlainformáció iránti kérelmet, ha a birtokában lévő határozat, perbeli egyezség vagy közokirat még nem hajtható végre. Ilyen kérelemre akkor lehet mód, ha a zárolandó összeg – a jelentőséggel bíró körülményeket figyelembe véve – jelentős, és a bíróság a hitelező által előterjesztett bizonyítékok alapján meggyőződött arról, hogy a számlainformációkra sürgősen szükség van, mivel fennáll annak a kockázata, hogy azok hiányában veszélybe kerül a hitelező követelésének az adóssal szembeni későbbi érvényesítése, és ez a hitelező pénzügyi helyzetének számottevő romlásához vezethet.

E mechanizmus működőképességének lehetővé tétele érdekében a tagállamoknak nemzeti jogukban rendelkezniük kell egy vagy több olyan módszerről ezen információk beszerzése tekintetében, amely eredményes és hatékony, és amely nem aránytalanul költséges vagy időigényes. A mechanizmus kizárólag abban az esetben alkalmazandó, ha a számlázárolási végzés kibocsátására vonatkozó valamennyi feltétel és előírás teljesül, és a hitelező kérelmében megfelelően megindokolta, hogy miért feltételezi, hogy az adós tulajdonában egy adott tagállamban egy vagy több számla is található; például ilyen ok lehet, ha az adós az adott tagállamban dolgozik, ott üzleti tevékenységet folytat vagy ott ingatlannal rendelkezik.

- (21) Az adós személyes adatainak védelme érdekében beszerzett, az adós bankszámlájának vagy bankszámláinak azonosításával kapcsolatos információk nem hozhatók a hitelező tudomására. Azokat kizárólag a kérelmező bírósággal lehet közölni, illetve kivételes esetben a bankkal, amennyiben a végrehajtás helye szerinti tagállamban található bank vagy a végzés végrehajtásáért felelős egyéb szervezet nem képes azonosítani az adós számláját a végzésben szereplő adatok alapján, például abban az esetben, ha több azonos nevű és azonos címmel rendelkező személy vezet ugyanannál a banknál számlát. Amennyiben – ilyen esetben – a végzésben feltüntetik, hogy a zárolandó számlaszámot/számlaszámokat információk kérelem útján szerezték be, úgy a banknak be kell kérnie az információkat a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságától, és ezt informális és egyszerű módon kell tudnia megtenni.
- (22) E rendeletnek jogot kell biztosítania a hitelezőnek arra, hogy fellebbezéssel éljen a számlázárolási végzés kibocsátásának megtagadása ellen. E jog nem érinti a hitelező azon lehetőségét, hogy új tények vagy új bizonyítékok alapján új számlázárolási végzési iránti kérelmet terjesszen elő.
- (23) A bankszámlák zárolására alkalmazott végrehajtási struktúrák nagy különbségeket mutatnak az egyes tagállamokban. Annak érdekében, hogy elkerülhető legyen ezeknek a struktúráknak a megkettőzése a tagállamokban, valamint a nemzeti eljárások lehető legmesszebbmenőkig történő tiszteltben tartása érdekében ennek a rendeletnek – a számlázárolási végzés végrehajtása és tényleges alkalmazása tekintetében – a végzés végrehajtásának helye szerinti tagállam egyenértékű nemzeti végzéseinek végrehajtására és alkalmazására vonatkozó, meglévő módszerekre és struktúrákra kell épülnie.
- (24) A gyors végrehajtás biztosítása érdekében ennek a rendeletnek elő kell írnia, hogy a végzést az eredeti eljárás helye szerinti tagállamból a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatósága részére kell továbbítani oly módon, hogy az okiratok tartalma helyes, megbízható, illetve könnyen olvasható legyen.
- (25) A számlázárolási végzés megérkezése után a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának meg kell tennie a végzésnek a tagállam nemzeti joga szerinti végrehajtásához szükséges lépéseket a kézhez kapott végzésnek az annak végrehajtásáért az adott tagállamban felelős bank vagy egyéb szervezet részére történő továbbításával, vagy amennyiben a nemzeti jog erre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, a bank egyébirányú, a végzés alkalmazására irányuló utasításával.
- (26) A végrehajtás helye szerinti tagállam joga szerint az egyenértékű nemzeti végzések tekintetében igénybe vehető módszerektől függően a számlázárolási végzést az adós bankszámláján a megfelelő összeg zárolásával kell alkalmazni, vagy – amennyiben a vonatkozó nemzeti jog ilyen irányú rendelkezést tartalmaz – az összegnek egy zárolási célokra elkülönített bankszámlára történő átutalásával, amely bankszámla lehet az illetékes végrehajtó hatóság, a bíróság, az adós bankszámláját vezető bank, vagy az adott ügyben a zárolással megbízott koordináló szervezetként eljáró bank által tartott számla.
- (27) E rendeletnek nem célja, hogy kizárja a számlázárolási végzés végrehajtásával összefüggő díjak előzetes beszédésének lehetőségét. Ennek a kérdésnek a szabályozását a végzés végrehajtásának helye szerinti tagállam nemzeti jogának hatáskörében kell hagyni.
- (28) A számlázárolási végzésnek a végrehajtás helye szerinti tagállamban – adott esetben – az azzal egyenértékű tagállami végzéssel egyenrangúnak kell lennie. Amennyiben a nemzeti jog alapján bizonyos végrehajtási intézkedések elsőbbséget élveznek a számlázárolási intézkedésekkel szemben, úgy azoknak az e rendelet szerinti számlázárolásokkal szemben is elsőbbséget kell élvezniük. E rendelet alkalmazásában a bizonyos nemzeti jogrendszerekben létező, személynek címzett (in personam) határozatok egyenértékű nemzeti végzésnek tekintendők.

- (29) E rendeletnek elő kell írnia, hogy a végzés végrehajtásáért a végrehajtás helye szerinti tagállamban felelős bankot vagy egyéb szervezetet kötelezzék arra, hogy nyilatkozzon arról, hogy a végzés sikeresen zárolta-e az adós pénzeszközeit, és ha igen, akkor milyen mértékben, valamint hogy kötelezzék a hitelezőt arra, hogy a végzésben szereplő összesen felül zárolt összegeket szabadítsa fel.
- (30) A rendeletnek szavatolnia kell az adós tisztességes eljáráshoz, illetve hatékony jogorvoslathoz való jogát, ezért – tekintettel arra, hogy a számlázárolási végzést jellegénél fogva a másik fél meghallgatásának mellőzésével bocsátják ki – a rendeletnek arra is lehetőséget kell biztosítania az adós számára, hogy az a végzés alkalmazása után, az e rendeletben meghatározott okok alapján azonnal megtámadhassa a végzést vagy annak végrehajtását.
- (31) Ebben az összefüggésben a rendeletnek kötelezettséget kell előírnia arra vonatkozóan, hogy a hitelező által az eredeti eljárás helye szerinti tagállam bíróságánál előterjesztett valamennyi iratot és a szükséges fordításokat a számlázárolási végzés alkalmazása után haladéktalanul kézbesítsék az adósnak. A bíróságnak mérlegelési jogkört kell biztosítani abban a tekintetben, hogy határozatához egyéb olyan, a határozat alapjaként általa felhasznált iratokat – így például esetleges szóbeli meghallgatások szó szerinti leiratait – is csatol-e, amelyekre adott esetben az adósnak saját jogorvoslati lépéséhez szüksége lehet.
- (32) Az adós számára biztosítani kell a számlázárolási végzés felülvizsgálatának lehetőségét, különösen akkor, ha az e rendeletben meghatározott feltételek és követelmények nem teljesültek, vagy abban az esetben, ha a végzés kibocsátását indokoló körülmények oly módon változtak meg, hogy a végzés kibocsátása már nem indokolt. Például jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani az adós számára akkor, ha az adott ügy nem minősül tagállamközi ügynek az ebben a rendeletben szereplő meghatározás alapján, vagy ha az ebben a rendeletben meghatározott joghatósági szabályokat nem tartották be, ha a hitelező az e rendeletben megállapított határidőn belül nem kezdeményezte az ügy érdemére vonatkozó eljárást, ha a bíróság ennek következtében hivatalból nem vonta vissza a végzést vagy a végzés automatikusan nem szűnt meg, ha a hitelező követelésének sürgős, számlázárolási végzéssel történő védelme nem volt szükséges, mert nem állt fenn a követelés későbbi végrehajtása akadályozásának vagy számottevő megnehezítésének a kockázata, vagy ha a biztosítéknyújtás nem felelt meg az e rendeletben megállapított követelményeknek.
- Jogorvoslati lehetőséget kell biztosítani az adós számára akkor is, ha a végzést és a számlázárolásról szóló értesítést nem e rendelet előírásainak megfelelően kézbesítették a részére, vagy amennyiben az adós részére kézbesített iratok nem feleltek meg az e rendelet szerinti nyelvi követelményeknek. Az ilyen jogorvoslati lehetőség engedélyezésétől azonban el kell tekinteni abban az esetben, ha az elmaradt kézbesítést vagy fordítást a megadott határidőn belül pótolják. A kézbesítés elmaradásának orvoslása érdekében a hitelezőnek kérelmet kell beadnia az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kézbesítésért felelős szervéhez arra vonatkozóan, hogy a megfelelő iratokat ajánlott postai küldeményként kézbesítsék az adós részére, illetve a bíróság rendelkezésére kell bocsátania az iratok szükséges fordításait abban az esetben, ha az adós vállalta az iratok bíróságon történő átvételét. Az ilyen kérelmet nem szükséges megkövetelni abban az esetben, ha a kézbesítés elmaradását időközben más módon orvosolták, például ha – a nemzeti joggal összhangban – a bíróság hivatalból kezdeményezte a kézbesítést.
- (33) Az e rendelet szerinti fordításokról történő gondoskodás, illetve a fordításokkal kapcsolatos költségek viselése kérdéseinek szabályozása nemzeti hatáskörben marad.
- (34) A számlázárolási végzés kibocsátása elleni jogorvoslat nyújtására a végzés kibocsátásának helye szerinti tagállam bíróságainak kell joghatósággal rendelkezniük. A számlázárolási végzés végrehajtása elleni jogorvoslat nyújtására vonatkozóan a végzés végrehajtásának helye szerinti tagállam bíróságainak vagy – adott esetben – illetékes végrehajtó hatóságainak kell joghatósággal rendelkezniük.
- (35) Az adósnak jogosultnak kell lennie arra, hogy kérelmezze a zárolt pénzeszközök felszabadítását, amennyiben megfelelő alternatív biztosítékot nyújt. Ez az alternatív biztosíték rendelkezésre bocsátható akár letét, akár egyéb garancia formájában, például bankgarancia vagy jelzálog révén.

- (36) E rendeletnek biztosítania kell, hogy az adós számlájának zárolása ne érintsen olyan pénzüsségeket, amelyek a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján mentesek a lefoglalás alól – például olyan pénzüsségeket, amelyek az adós és családja megélhetésének biztosításához szükségesek. Az adott tagállamban alkalmazandó eljárási rendszertől függően az érintett összeget vagy az illetékes szervnek – amely lehet bíróság, bank vagy az illetékes végrehajtó hatóság – kell hivatalból mentesítenie a végzés alkalmazását megelőzően, vagy a végzés alkalmazása után, az adós kérésére kell mentesíteni. Amennyiben több tagállamban kerül sor számlák zárolására, és a mentesítés alkalmazására több alkalommal került sor, a hitelező számára biztosítani kell, hogy a végrehajtás helye szerinti bármely tagállam illetékes bíróságánál vagy – amennyiben a végrehajtás helye szerinti érintett tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik – a végrehajtás helye szerinti érintett tagállam illetékes végrehajtó hatóságánál kérelmezhesse az adott tagállamban alkalmazott mentesítés kiigazítását.
- (37) A számlazárolási végzés gyors és késedelem nélküli kibocsátásának és végrehajtásának biztosítása érdekében e rendeletnek meg kell határoznia az eljárás különféle szakaszainak lezárására rendelkezésre álló határidőket. Az eljárásban részt vevő bíróságok vagy hatóságok csak kivételes körülmények esetén térhetnek el ezektől a határidőktől, például ha az ügy jogi vagy ténybeli szempontból összetett.
- (38) Az e rendeletben előírt időtartamok és határidők számítására az 1182/71/EGK, Euratom tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.
- (39) E rendelet alkalmazásának előmozdítása érdekében kötelezni kell a tagállamokat arra, hogy a számlazárolási végzésekre, illetve az azokkal egyenértékű nemzeti végzésekre vonatkozó nemzeti jogszabályaikra és eljárásaikra vonatkozóan bizonyos információkat megosszanak a Bizottsággal.
- (40) E rendelet gyakorlati alkalmazásának elősegítése érdekében formanyomtatványokat kell létrehozni a számlazárolási végzés iránti kérelemre, magára a számlazárolási végzésre, a pénzeszközök zárolásáról szóló értesítésre, valamint az e rendelet szerinti jogorvoslati kérelemre vagy fellebbezésre vonatkozóan.
- (41) Az eljárás hatékonyságának javítása érdekében, e rendeletben lehetővé kell tenni az érintett tagállamok eljárásjogi szabályai által engedélyezett modern kommunikációs technológiák legszélesebb körű alkalmazását, különösen az e rendelet szerinti formanyomtatványok kitöltésének, illetve az eljárásban részt vevő hatóságok közötti kommunikációnak a céljára. Továbbá a számlazárolási végzés és az e rendelet hatálya alá tartozó egyéb iratok aláírási módjának technológiai szempontból semlegesnek kell lennie annak érdekében, hogy alkalmazni lehessen a meglévő módszereket – mint pl. a digitális tanúsítás vagy a biztonságos hitelesítés –, valamint, hogy figyelembe lehessen venni az e téren a jövőben bekövetkező fejlődést.
- (42) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet végrehajtására egységes feltételek mellett kerüljön sor, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az e rendeletben előírt formanyomtatványok meghatározása, valamint későbbi módosítása céljából. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (43) Az e rendeletben előírt formanyomtatványok létrehozásáról és a későbbiekben azok módosításáról szóló végrehajtási jogi aktusok elfogadására a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni a 182/2011/EU rendelet 4. cikkének megfelelően.
- (44) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Különösen az annak 7., 8., 17., valamint 47. cikkében előírt, a magán- és családi élet tiszteletben tartásának, a személyes adatok védelmének, a tulajdonhoz való jognak, valamint a hatékony jogorvoslati és a tisztességes eljáráshoz való jognak a biztosítására törekszik.

⁽¹⁾ A Tanács 1971. június 3-i 1182/71/EGK, Euratom rendelete az időtartamokra, időpontokra és határidőkre vonatkozó szabályok meghatározásáról (HL L 124., 1971.6.8., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (45) A személyes adatokhoz való e rendelet szerinti hozzáféréssel, azok felhasználásával és továbbításával összefüggésben meg kell felelni a tagállamok nemzeti jogába áttültetett 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ foglalt követelményeknek.
- (46) A rendelet alkalmazása céljából meg kell határozni ugyanakkor bizonyos konkrét feltételeket is a személyes adatokhoz való hozzáférésre, továbbá azok felhasználására és továbbítására vonatkozóan. Ebben a tekintetben sor került az európai adatvédelmi biztos véleményének figyelembevételére is ⁽²⁾. Az információgyűjtés által érintett személyt a nemzeti joggal összhangban kell tájékoztatni. Az adósnak a számlájával vagy számláival kapcsolatos adatközlésről történő értesítését 30 nappal késleltetni kell annak biztosítása érdekében, hogy az adós korai értesítése ne veszélyeztesse a számlázárolási végzés hatását.
- (47) Mivel e rendelet célját – nevezetesen egy olyan biztosítási intézkedésre vonatkozó uniós eljárás létrehozását, amely lehetővé teszi a hitelező számára, hogy számlázárolási végzéshez jusson, amellyel megakadályozható, hogy az adós által valamely tagállamban vezetett bankszámlán tartott pénzeszközöknek az átutalása vagy felvétele veszélyeztesse a hitelező követelésének későbbi érvényesítését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és léptéke és hatása miatt azonban az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (48) Ez a rendelet csak azokra a tagállamokra alkalmazandó, amelyekre nézve alkalmazása a Szerződéseknek megfelelően kötelező. Az e rendelet szerinti számlázárolási végzés beszerzésére vonatkozó eljárással ennek megfelelően csak azok a hitelezők élhetnek, amelyek az e rendelet hatálya alá tartozó tagállamban rendelkeznek lakóhellyel vagy székhellyel, és az e rendelet értelmében kibocsátott végzések csak olyan bankszámlák zárolására vonatkozhatnak, amelyek ilyen tagállamban találhatók.
- (49) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően Írország bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (50) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, és e jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (51) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és az rá nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet olyan uniós eljárást hoz létre, amely lehetővé teszi a hitelező számára, hogy ideiglenes számlázárolást elrendelő európai végzéshez (a továbbiakban: számlázárolási végzés vagy végzés) jusson, amely megakadályozza, hogy az adós által vagy az adós nevében valamely tagállamban vezetett bankszámlán tartott pénzeszközöknek a végzésben megállapított összeghatárig történő átutalása vagy felvétele veszélyeztesse a hitelező követelésének későbbi érvényesítését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 319. o.).

⁽²⁾ HL C 373., 2011.12.21., 4. o.

(2) A számlázárolási végzés a nemzeti jog értelmében meglévő zárolási intézkedések alternatívájaként áll a hitelező rendelkezésére.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a 3. cikkben meghatározott, tagállamközi polgári és kereskedelmi ügyekben érvényesített pénzkövetelésekre alkalmazandó, az érintett bíróság (a továbbiakban: bíróság) jellegére való tekintet nélkül. Hatálya nem terjed ki különösen az adó-, vám- és közigazgatási ügyekre, vagy az államnak a közhatalmi jogosítványai gyakorlása („*acta iure imperii*”) során végrehajtott intézkedéseire és mulasztásaira vonatkozó felelősségére.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az alábbiakra:

- a) házassági vagyoni jog vagy olyan kapcsolatból eredő vagyoni jog, amelyet az adott kapcsolatra alkalmazandó jog szerint a házassághoz hasonló joghatásúnak tekintenek;
- b) végrendelet és öröklés, ideértve a haláleset következtében felmerülő tartási kötelezettségeket;
- c) az olyan adóssal szembeni követelések, amely ellen csődeljárás, fizetéseképtelen társaságok vagy más jogi személyek felszámolására irányuló eljárás, csődegyezsége, kényszer egyezsége irányuló vagy hasonló eljárás indult;
- d) társadalombiztosítás;
- e) választott bíraskodás.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó sem azokra a bankszámlákra, amelyek a számlavezetés helye szerinti tagállam joga alapján mentesek a lefoglalás alól, sem pedig a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke a) pontjában meghatározott rendszerek működtetésével összefüggésben vezetett bankszámlákra.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó a központi bankoknál vagy azok által vezetett bankszámlákra olyan esetekben, amikor azok monetáris hatósággént járnak el.

3. cikk

Tagállamközi ügyek

(1) E rendelet alkalmazásában tagállamközi ügy az olyan ügy, amelyben a számlázárolási végzéssel zárolandó bank-számla vagy bankszámlák vezetésének helye az alábbiaktól eltérő tagállamban van:

- a) azon bíróság székhelye szerinti tagállam, amely bíróságnál a 6. cikk alapján a számlázárolási végzés iránti kérelmet előterjesztették, vagy
- b) a hitelező lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam.

(2) Annak eldöntésére, hogy egy ügy tagállamközi ügy-e, a számlázárolási végzés iránti kérelemnek a számlázárolási végzés kibocsátására joghatósággal rendelkező bíróságnál történő előterjesztésének időpontja az irányadó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 98/26/EK irányelve a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

4. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „bankszámla” vagy „számla”: minden olyan, pénzeszközöket tartalmazó, banknál vezetett számla, amelyet az adós nevén vagy az adós megbízásából harmadik személy nevén vezetnek;
2. „bank”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, ideértve az Unión belüli vagy a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 47. cikkével összhangban Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézeteknek az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontja értelmében vett, az Unióban található fióktelepeit is;
3. „pénzeszközök”: valamely számlán bármely pénznemben jóváírt pénz, illetve pénz visszafizetésére fennálló hasonló követelés, mint például pénzüpi betétek;
4. „a bankszámla vezetésének helye szerinti tagállam”:
 - a) a számla IBAN-számában (nemzetközi bankszámlaszám) feltüntetett tagállam; vagy
 - b) az IBAN-számmal nem rendelkező bankszámla esetében az a tagállam, amelyben annak a banknak a központi irodája található, amelynél a számlát vezetik, vagy amennyiben a számlát fióktelepnél vezetik, úgy a fióktelep helye szerinti tagállam;
5. „követelés”: meghatározott pénzüsszeg kifizetésére vonatkozó, esedékessé vált igény, illetve valamely már bekövetkezett ügyletből vagy eseményből származó, meghatározható pénzüsszeg kifizetésére vonatkozó igény, feltéve, hogy az ilyen igény bíróság elé vihető;
6. „hitelező”: olyan, valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező természetes személy, vagy olyan, valamely tagállamban székhellyel rendelkező jogi személy, vagy valamely tagállamban székhellyel rendelkező és egy tagállam joga szerint perindításra jogosult, illetve perelhető bármely olyan egyéb szervezet, aki vagy amely követeléssel kapcsolatos számlázárolási végzést kérelmez, illetve akinek vagy amelynek ilyen végzés már a birtokában van;
7. „adós”: olyan természetes vagy jogi személy, vagy egy tagállam joga szerint perindításra jogosult, illetve perelhető bármely olyan egyéb szervezet, akivel vagy amellyel szemben a hitelező követeléssel kapcsolatos számlázárolási végzést kérelmez, illetve akivel vagy amellyel szemben ilyen végzés a hitelezőnek már a birtokában van;
8. „bíróági határozat”: valamely tagállam bírósága által hozott bármely határozat, elnevezésére való tekintet nélkül, beleértve a költségek és kiadások bíróági tisztviselő általi megállapításáról szóló határozatot is;
9. „perbeli egyezség”: valamely tagállam bírósága által jóváhagyott vagy eljárás során valamely tagállam bírósága előtt kötött egyezség;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

10. „közokirat”: a valamely tagállamban az alaki követelményeknek megfelelően közokiratként kiállított vagy bejegyzett okirat, amelynek hitelessége:
- a) a közokirat aláírására és tartalmára vonatkozik; és
 - b) valamely hatóság vagy erre feljogosított bármely más szerv által nyert megállapítást;
11. „az eredeti eljárás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a számlázárolási végzést kibocsátották;
12. „a végrehajtás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a zárolandó bankszámlát vezetik;
13. „információs hatóság”: az a hatóság, amelyet a tagállam az adós számlájára vagy számláira vonatkozó szükséges információk 14. cikk szerinti beszerzésének céljára illetékesként kijelölt;
14. „illetékes hatóság”: az a hatóság vagy azok a hatóságok, amelyet vagy amelyeket a tagállam a 10. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (3), (5) és (6) bekezdése, a 25. cikk (3) bekezdése, a 27. cikk (2) bekezdése, a 28. cikk (3) bekezdése, és a 36. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti átvételre, továbbításra vagy kézbesítésre illetékesként kijelölt;
15. „lakóhely vagy székhely”: az 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 62. és 63. cikkével összhangban meghatározott lakóhely vagy székhely.

2. FEJEZET

A SZÁMLAZÁROLÁSI VÉGZÉS KÉRELMEZÉSI ELJÁRÁSA

5. cikk

A számlázárolási végzés kérelmezésének feltételei

Számlázárolási végzés iránt a következő esetekben folyamodhat a hitelező:

- a) azt megelőzően, hogy a hitelező az ügy érdemében eljárást kezdeményez valamely tagállamban az adóssal szemben, vagy ezen eljárás bármely szakaszában a határozat meghozataláig, illetve a perbeli egyezség jóváhagyásáig vagy megkötéséig;
- b) azt követően, hogy a hitelező valamely tagállamban olyan bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve olyan perbeli egyezsége jutott, amelynek értelmében az adós köteles megfizetni a hitelező követelését.

6. cikk

Joghatóság

(1) Ha a hitelező még nem jutott bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége, akkor a számlázárolási végzés kibocsátására azon tagállami bíróságoknak van joghatósága, amely bíróságok az alkalmazandó joghatósági szabályok szerint joghatósággal rendelkeznek az ügy érdemében határozatot hozni.

(2) Az (1) bekezdés ellenére, ha az adós fogyasztói minőségben, gazdasági vagy szakmai tevékenységén kívül esőnek tekinthető célból kötött szerződést a hitelezővel, akkor az e szerződéshez kapcsolódó követelés biztosítását célzó számlázárolási végzés kibocsátására kizárólag az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

(3) Ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy perbeli egyezsége jutott, akkor a bírósági határozatban vagy a perbeli egyezségben meghatározott követeléshez kapcsolódó számlázárolási végzés kibocsátására azon tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelyben a bírósági határozatot hozták, illetve a perbeli egyezséget jóváhagyták vagy megkötötték.

(4) Ha a hitelező közokirathoz jutott, akkor az ebben az okiratban meghatározott követeléshez kapcsolódó számlázárolási végzés kibocsátására azon tagállam erre a célra kijelölt bíróságai rendelkeznek joghatósággal, amelyben az említett okiratot kiállították.

7. cikk

A számlázárolási végzés kibocsátásának feltételei

(1) A bíróság abban az esetben bocsát ki számlázárolási végzést, ha a hitelező a bíróság előtt hitelt érdemlően bizonyítja, hogy sürgősen szükség van számlázárolási végzés formájában biztosítási intézkedés meghozatalára, mert fennáll annak a valós kockázata, hogy ilyen intézkedés hiányában a hitelező követelésének az adóssal szembeni későbbi végrehajtása meghiúsul vagy számottevően nehezebb lesz.

(2) Ha a hitelező még egyik tagállamban sem jutott olyan bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve olyan perbeli egyezsége, amely kötelezi az adóst a hitelező követelésének megfizetésére, akkor a hitelezőnek hitelt érdemlően bizonyítani kell a bíróság előtt azt is, hogy jók az esélyei arra, hogy az adóssal szembeni követelésének érdeméről számára kedvező döntés szülessen.

8. cikk

A számlázárolási végzés iránti kérelem

(1) A számlázárolási végzés iránti kérelmet az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kidolgozott formanyomtatványon kell előterjeszteni.

(2) A kérelemben a következő információkat kell feltüntetni:

a) annak a bíróságnak a neve és címe, amelynél a kérelmet előterjesztik;

b) a hitelező adatai: neve és elérhetősége, valamint adott esetben a hitelező képviselőjének neve és elérhetősége, továbbá:

i. ha a hitelező természetes személy: a születési ideje és – amennyiben van és ismert – a személyazonosító igazolványának száma vagy az útlevélszáma; vagy

ii. ha a hitelező jogi személy vagy bármely egyéb, valamely tagállam joga szerint perindításra jogosult, illetve perelhető szervezet: a létesítésének, megalakulásának vagy bejegyzésének helye szerinti állam megnevezése, a hitelező azonosító vagy bejegyzési száma, illetve amennyiben nincs ilyen, a létesítésének, megalakulásának vagy bejegyzésének időpontja és helye;

c) az adós adatai: neve és elérhetősége, valamint adott esetben az adós képviselőjének neve és elérhetősége, továbbá, amennyiben rendelkezésre áll:

i. ha az adós természetes személy: a születési ideje és a személyazonosító igazolványának száma vagy az útlevélszáma; vagy

ii. ha az adós jogi személy vagy bármely egyéb, valamely tagállam joga szerint perindításra jogosult, illetve perelhető szervezet: a létesítésének, megalakulásának vagy bejegyzésének helye szerinti állam megnevezése, az adós azonosító vagy bejegyzési száma, illetve amennyiben nincs ilyen, a létesítésének, megalakulásának vagy bejegyzésének időpontja és helye;

d) annak a banknak az azonosítását lehetővé tevő szám – például IBAN-szám vagy BIC-kód –, és/vagy annak a banknak a neve és címe, amelynél az adós zárolandó bankszámláját vagy -számláit vezetik;

- e) ha rendelkezésre áll, a zárolandó bankszámla vagy -számlák száma, és ebben az esetben annak jelzése is, hogy az adós ugyanezen banknál vezetett más számláit is zárolni kell-e;
- f) ha a d) pontban előírt adatok egyikének megadására sincs mód, nyilatkozat arról, hogy a 14. cikk értelmében kérelmezik a számlainformációk beszerzését – amennyiben ilyen kérelemre lehetőség van –, valamint annak indoklása, hogy a hitelező miért gondolja úgy, hogy az adós egy bizonyos tagállamban valamely banknál bankszámlával vagy -számlákkal rendelkezik;
- g) a számlazárolási végzéssel zárolni kért összeg:
 - i. ha a hitelező még nem jutott bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége, akkor a tőkekövetelés összege vagy annak egy része, valamint a 15. cikk értelmében behajtható esetleges kamatok összege;
 - ii. ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége jutott, akkor a tőkekövetelésnek a bírósági határozatban, perbeli egyezségben vagy közokiratban meghatározott összege vagy annak egy része, valamint a 15. cikk értelmében behajtható esetleges kamatok és költségek összege;
- h) ha a hitelező még nem jutott bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége:
 - i. minden olyan jelentőséggel bíró tényező ismertetése, amely alátámasztja annak a bíróságnak a joghatóságát, amelynél a számlazárolási végzés iránti kérelmet előterjesztik;
 - ii. a követelés, és adott esetben a kért kamatok jogalapjául felhozott, összes jelentőséggel bíró körülmény ismertetése;
 - iii. nyilatkozat arról, hogy a hitelező kezdeményezett-e már eljárást az adóssal szemben az ügy érdemében;
- i) ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége jutott, akkor nyilatkozat arról, hogy a bírósági határozat, perbeli egyezség vagy közokirat teljesítése még nem történt meg, illetve amennyiben teljesítése részben történt meg, a teljesítés hiánya mértékének megjelölése;
- j) minden jelentőséggel bíró, a számlazárolási végzés kibocsátását indokoló, a 7. cikk (1) bekezdésében előírtak szerinti körülmény ismertetése;
- k) adott esetben azon indokok feltüntetése, amelyek alapján a hitelező úgy gondolja, hogy mentesülnie kell a 12. cikk szerinti biztosíték nyújtása alól;
- l) a hitelező által felhozott bizonyítékok listája;
- m) a 16. cikknek megfelelően nyilatkozat arról, hogy a hitelező előterjesztett-e más bíróságoknál vagy hatóságoknál egyenértékű tagállami végzés iránti kérelmet, illetve hogy a hitelező jutott-e már ilyen végzéshez vagy elutasították-e erre irányuló kérelmét, illetve ha hozzájutott a végzéshez, azt milyen mértékben alkalmazták;
- n) a hitelező bankszámlája, amelyre az adós a követelésből önkéntes befizetést teljesíthet – ennek feltüntetése nem kötelező;
- o) nyilatkozat arról, hogy a hitelező által a kérelemben közölt információ a legjobb tudomása szerint teljes és megfelel a valóságnak, és hogy a hitelező tudatában van annak, hogy a szándékosan valótlan vagy hiányos állítások a kérelem előterjesztésének helye szerinti tagállam joga alapján jogkövetkezményeket vagy a 13. cikk szerinti felelősségre vonást vonhat maga után.

(3) A kérelemhez csatolni kell minden vonatkozó igazoló iratot, és amennyiben a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége jutott, a bírósági határozat, perbeli egyezség vagy közokirat egy olyan példányát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek.

(4) A kérelmet és az igazoló iratokat bármely olyan kommunikációs eszközzel – akár elektronikus úton is – elő lehet terjesztetni, amely a kérelem előterjesztésének helye szerinti tagállam eljárásjogi szabályai szerint elfogadott.

9. cikk

Bizonyításfelvétel

(1) A bíróság írásbeli eljárás keretében, a hitelező által a kérelemben vagy a kérelemmel együtt megadott információk és bizonyítékok alapján határoz. Ha a bíróság úgy ítéli meg, hogy a megadott bizonyítékok nem elégségesek, akkor – amennyiben ezt a nemzeti jog lehetővé teszi – felkérheti a hitelezőt, hogy terjesszen elő további igazoló iratokat.

(2) Az (1) bekezdés ellenére és a 11. cikkre is figyelemmel, a bíróság, feltéve, hogy mindez nem okoz indokolatlan késedelmet az eljárásban, a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló egyéb megfelelő bizonyításfelvételi módszert is alkalmazhat, például a hitelezőt és tanúját vagy tanúit szóban is meghallgathatja, többek között videokonferencia vagy más kommunikációs technológia segítségével is.

10. cikk

Az ügy érdemére vonatkozó eljárás kezdeményezése

(1) Ha a hitelező a számlázárolási végzés iránti kérelmet az ügy érdemére vonatkozó eljárás kezdeményezése előtt terjesztette elő, akkor a kérelem előterjesztését követő 30 napon belül vagy a végzés kibocsátását követő 14 napon belül – a két időpont közül a későbbit figyelembe véve – kezdeményeznie kell az eljárást, és igazolnia kell az eljárás kezdeményezését azon bíróság előtt, amelynél a kérelmet előterjesztette. A bíróság az adós kérésére meg is hosszabbíthatja az említett határidőt, például annak lehetővé tétele érdekében, hogy a felek rendezzék a követelést; a meghosszabbításról mindkét felet megfelelően tájékoztatnia kell.

(2) Ha a bíróság az (1) bekezdésben említett határidőn belül nem kapja meg az eljárás kezdeményezésének igazolását, akkor a számlázárolási végzést vissza kell vonni vagy annak meg kell szűnnie, és erről a feleket megfelelően tájékoztatni kell.

Ha a végzést kibocsátó bíróság a végrehajtás helye szerinti tagállamban található, akkor ebben a tagállamban a végzést e tagállam jogával összhangban kell visszavonni vagy azzal összhangban kell annak megszűnnie.

Ha a végzés visszavonása vagy megszűnése az eljárás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban kell, hogy alkalmazásra kerüljön, akkor a bíróságnak az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott visszavonási formanyomtatvány útján kell visszavonnia a számlázárolási végzést, és a visszavonási formanyomtatványt a 29. cikkel összhangban továbbítani kell a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának. Az illetékes hatóság, a 23. cikk megfelelő alkalmazásával, megteszi a szükséges lépéseket a visszavonás vagy a megszűnés alkalmazása érdekében.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ügy érdemére vonatkozó eljárást az alábbi időpontban kell kezdeményezettnek tekinteni:

- a) az eljárást megindító irat, illetve az azzal egyenértékű irat bíróságnál történő előterjesztésének időpontjában, feltéve, hogy a hitelező ezt követően nem mulasztotta el megtenni az adós részére történő kézbesítés érdekében számára előírt lépéseket; vagy
- b) ha az iratot a bíróságnál történő előterjesztést megelőzően kell kézbesíteni, akkor abban az időpontban, amikor azt a kézbesítésért felelős hatóság megkapja, feltéve, hogy a hitelező ezt követően nem mulasztotta el megtenni az irat bíróságnál történő előterjesztése érdekében számára előírt lépéseket.

Az első albekezdés b) pontjában említett kézbesítésért felelős hatóság az a hatóság, amelyik elsőként kapja meg a kézbesítendő iratokat.

11. cikk

Eljárás a másik fél meghallgatásának mellőzésével

Az adós nem értesíthető a számlazárolási végzés iránti kérelemről, és a végzés kibocsátása előtt nem hallgatható meg.

12. cikk

A hitelező által nyújtandó biztosíték

(1) Abban az esetben, ha a hitelező még nem jutott bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége, a bíróság a számlazárolási végzés kibocsátása előtt biztosíték nyújtására kell köteleznie a hitelezőt, olyan összegben, amellyel biztosítható az e rendeletben előírt eljárással való visszaélés megelőzése és az adós számlazárolási végzés miatt esetlegesen elszenvedett kárának a megtérítése, a hitelező 13. cikk szerinti kártérítési felelősségének a mértékéig.

Kivételes esetben a bíróság eltekinthet az első albekezdésben meghatározott követelménytől, ha úgy ítéli meg, hogy az eset körülményei alapján nem helyénvaló az említett albekezdésben említett biztosíték nyújtása.

(2) Ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége jutott, a bíróság a végzés kibocsátását megelőzően kötelezheti a hitelezőt az (1) bekezdés első albekezdésében említett biztosíték nyújtására, ha az eset körülményei alapján ezt szükségesnek és helyénvalónak ítéli.

(3) Ha a bíróság e cikk értelmében előírja a biztosíték nyújtását, akkor tájékoztatnia kell a hitelezőt az előírt összegről és arról, hogy a bíróság székhelye szerinti tagállam joga alapján a biztosítékok mely formái fogadhatók el. Egyúttal jeleznie kell a hitelezőnek, hogy amint az rendelkezésre bocsátotta az e követelményeknek megfelelő biztosítékot, a bíróság ki fogja bocsátani a számlazárolási végzést.

13. cikk

A hitelező felelőssége

(1) A hitelező köteles megtéríteni az adós mindazon kárát, amelyet a számlazárolási végzés a hitelezőnek felróható okok miatt okozott. A bizonyítási teher az adóst terheli.

(2) Az alábbi esetekben a hitelezőnek felróható okot kell feltételezni, amennyiben nem képes ennek ellenkezőjét bizonyítani:

- a) ha a végzést visszavonják, mert a hitelező nem kezdeményezett eljárást az ügy érdemére vonatkozóan, kivéve, ha e mulasztás a követelés adós általi megfizetése vagy a felek viszonyának egyéb formában történő rendezése miatt történt;
- b) ha a hitelező nem kérte a számlazárolási összegben túl zárolt összegek felszabadítását a 27. cikknek megfelelően;
- c) ha a későbbiekben bebizonyosodik, hogy amiatt, hogy a hitelező nem teljesítette a 16. cikkben előírt kötelezettségeit, a végzés kibocsátása nem volt helyénvaló vagy csak egy alacsonyabb összegre vonatkozóan volt helyénvaló; vagy
- d) ha a végzést visszavonják, vagy végrehajtását megszüntetik amiatt, hogy a hitelező nem teljesítette az e rendeletben előírt, az iratok kézbesítésével vagy fordításával, illetve a kézbesítés vagy fordítás elmaradásának orvoslásával kapcsolatos kötelezettségeit.

(3) Az (1) bekezdés ellenére a tagállamok nemzeti jogukban bevezethetnek egyéb felelősségi okokra, felelősségi formákra vagy a bizonyítási teherre vonatkozó rendelkezéseket, illetve fenntarthatják ilyen rendelkezéseiket. A hitelező adóssal szembeni felelősségének egyéb, az (1) és (2) bekezdésben kifejezetten nem szabályozott szempontjaira a nemzeti jog az irányadó.

(4) A hitelező felelősségére a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alkalmazandó.

Ha több tagállamban is történik számlazárolás, a hitelező felelősségére annak a végrehajtás helye szerinti tagállamnak a joga alkalmazandó:

a) ahol az adósnak a 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 23. cikke szerinti szokásos tartózkodási helye található, ennek hiányában pedig

b) amely az üggyel a legszorosabb kapcsolatban áll.

(5) Ez a cikk nem rendelkezik a hitelező bankkal vagy bármely harmadik féllel szembeni esetleges felelősségének a kérdéséről.

14. cikk

Számlainformációk beszerzésére irányuló kérelem

(1) Ha a hitelező valamely tagállamban olyan végrehajtható bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve olyan végrehajtható perbeli egyezsége jutott, amelynek értelmében az adós köteles megfizetni a hitelező követelését, és a hitelező okkal feltételezi, hogy az adós egy bizonyos tagállamban valamely banknál egy vagy több bankszámlával rendelkezik, de nem ismeri sem a bank nevét és/vagy címét, sem az IBAN-számot, a BIC-kódot vagy a bank azonosítását lehetővé tevő egyéb banki számot, akkor kérelmezheti attól a bíróságtól, amelynél a számlazárolási végzés iránti kérelmet előterjesztette, a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságának abból a célból való megkeresését, hogy az szerezze be a bank vagy bankok, valamint az adós számlája vagy számlái azonosításának lehetővé tételéhez szükséges információkat.

Az első albekezdés ellenére a hitelező akkor is előterjesztheti az abban az albekezdésben említett kérelmet, ha a birtokában lévő bírósági határozat, perbeli egyezés vagy közokirat még nem hajtható végre, és a zárolandó összeg a jelentőséggel bíró körülményeket figyelembe véve jelentős, és a hitelező a bíróság előtt hitelt érdemlően bizonyítja, hogy a számlainformációkra sürgősen szükség van, mert fennáll annak a kockázata, hogy a számlainformációk hiányában veszélybe kerülhet a hitelező követelésének az adóssal szembeni későbbi végrehajtása, és hogy ez a hitelező pénzügyi helyzetének számottevő romlásához vezethet.

(2) A hitelezőnek az (1) bekezdésben említett kérelmét a számlazárolási végzés iránti kérelemben kell jeleznie. A hitelezőnek meg kell indokolnia, miért gondolja úgy, hogy az adós egy bizonyos tagállamban valamely banknál egy vagy több bankszámlával rendelkezik, és minden rendelkezésére álló jelentőséggel bíró információt meg kell adnia az adósról és a zárolandó számláról vagy számlákról. Ha az a bíróság, amelynél a számlazárolási végzés iránti kérelmet előterjesztették, úgy ítéli meg, hogy a hitelező információra irányuló kérelme nem kellően megalapozott, akkor azt el kell utasítania.

(3) Amennyiben a bíróság megállapítja, hogy a hitelező információra irányuló kérelme kellően megalapozott és – a 8. cikk (2) bekezdésének d) pontjában előírt információs követelmény, valamint adott esetben a 12. cikk szerinti biztosítéki követelmény kivételével – a számlazárolási végzés kibocsátásához szükséges valamennyi feltétel és követelmény teljesül, a bíróságnak a 29. cikkel összhangban továbbítania kell a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságának az információra irányuló kérelmet.

(4) Az (1) bekezdésben említett információk beszerzéséhez a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságának az (5) bekezdéssel összhangban az adott tagállamban rendelkezésére álló módszerek valamelyikét kell igénybe vennie.

(5) Minden tagállam biztosítja, hogy az (1) bekezdésben említett információk beszerzésére szolgáló alábbi módszerek közül a nemzeti joga értelmében legalább az egyik igénybe vehető legyen:

a) a területén működő minden bank kötelezése arra, hogy az információs hatóság kérésére közölje, hogy az adós rendelkezik-e nála számlával;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. július 11-i 864/2007/EK rendelete a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (Róma II.) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.).

- b) az információs hatóság jelentőséggel bíró információkhoz való hozzáférése, amennyiben ezeket az információkat hatóságok vagy közigazgatási szervek tárolják, nyilvántartásokban vagy más módon;
- c) az adós arra való bírósági kötelezésének lehetősége, hogy közölje, hogy az érintett tagállamban melyik banknál vagy bankoknál rendelkezik egy vagy több bankszámlával, és ezzel együtt egy olyan, személynek címzett (in personam) határozat kibocsátása, amely – a számlazárolási végzés által zárolandó összeg erejéig – megtiltja, hogy az adós a számláján vagy számláin lévő pénzeszközöket felvegye vagy átutalja; illetve
- d) bármilyen egyéb módszer, amely a jelentőséggel bíró információk beszerzése céljából eredményesen és hatékonyan alkalmazható, feltéve, hogy a módszer nem aránytalanul költséges vagy időigényes.

A tagállam által lehetővé tett módszertől vagy módszerektől függetlenül az információk beszerzésében érintett valamennyi hatóságnak sürgősséggel kell eljárnia.

(6) Amint a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatósága beszerezte a számlainformációkat, a 29. cikkel összhangban továbbítania kell azokat a megkereső bíróságnak.

(7) Ha az információs hatóság nem tudja beszerezni az (1) bekezdésben említett információkat, erről tájékoztatnia kell a megkereső bíróságot. Ha a számlainformáció hiánya miatt a számlazárolási végzés iránti kérelmet teljes egészében elutasítják, a megkereső bíróság köteles haladéktalanul felszabadítani minden olyan biztosítékot, amelyet a hitelező a 12. cikkel összhangban esetlegesen nyújtott.

(8) Ha ezen cikk értelmében az információs hatóság valamely banktól információkat kap, vagy hozzáférést kap a hatóságok vagy közigazgatási szervek nyilvántartásaiban található információkhoz, akkor 30 nappal késleltetni kell az adós arról történő értesítését, hogy személyes adatainak közlésére került sor, hogy ezáltal megelőzhető legyen az, hogy az adós korai értesítése veszélyeztesse a számlazárolási végzés hatását.

15. cikk

Kamatok és költségek

(1) A hitelező kérelmére a számlazárolási végzés kiterjedhet a követelésre alkalmazandó jog értelmében a végzés kibocsátásának időpontjáig esedékes esetleges kamatokra, feltéve, hogy a kamatok összege vagy típusa nem olyan, hogy azok végzésbe való belefoglalása az eredeti eljárás helye szerinti tagállam elsőbbséget élvező, kötelező előírásai megsértésének minősül.

(2) Ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezségekre jutott, a számlazárolási végzésnek a hitelező kérelmére tartalmaznia kell az ilyen bírósági határozat, közokirat vagy perbeli egyezség beszerzésének költségeit is, amennyiben megállapítást nyert, hogy ezeket a költségeket az adósnak kell viselnie.

16. cikk

Párhuzamos kérelmek

(1) A hitelező ugyanazon adóssal szemben, ugyanazon követelés biztosítása céljából nem terjeszthet elő egyidejűleg több bíróságnál számlazárolási végzés iránti párhuzamos kérelmeket.

(2) A hitelezőnek a számlazárolási végzés iránti kérelmében nyilatkoznia kell arról, hogy más bíróságnál vagy hatóságnál előterjesztett-e ugyanazon adóssal szemben, ugyanazon követelés biztosítása céljából a számlazárolási végzéssel egyenértékű tagállami végzés iránti kérelmet, illetve hogy birtokában van-e ilyen végzésnek. A hitelezőnek fel kell tüntetnie az ilyen végzés iránti azon esetleges kérelmeket is, amelyeket azért utasítottak el, mert azok nem voltak befogadhatók, vagy alaptalannak bizonyultak.

(3) Ha a hitelező egy számlázárolási végzés kibocsátására irányuló eljárás során ugyanazon adóssal szemben, ugyanazon követelés biztosítása céljából a számlázárolási végzéssel egyenértékű tagállami végzéshez jut, akkor erről és a beszerzett tagállami végzés ezt követő alkalmazásáról haladéktalanul tájékoztatnia kell a bíróságot. A hitelezőnek az ilyen egyenértékű tagállami végzés iránti azon esetleges kérelmekről is tájékoztatnia kell a bíróságot, amelyeket azért utasítottak el, mert azok nem voltak befogadhatók, vagy alaptalannak bizonyultak.

(4) Ha a bíróság arról értesül, hogy a hitelező a számlázárolási végzéssel egyenértékű tagállami végzéshez jutott, az ügy valamennyi körülményét figyelembe véve mérlegelnie kell, hogy a számlázárolási végzés kibocsátása – részben vagy egészben – továbbra is helyénvaló-e.

17. cikk

A számlázárolási végzés iránti kérelemre vonatkozó határozat

(1) Annak a bíróságnak, amelynél a számlázárolási végzés iránti kérelmet előterjesztették, meg kell vizsgálnia, hogy az e rendeletben megállapított feltételek és követelmények teljesülnek-e.

(2) A bíróságnak késedelem nélkül, de legkésőbb a 18. cikkben meghatározott határidőn belül meg kell hoznia a kérelemre vonatkozó határozatát.

(3) Ha a hitelező nem bocsátotta rendelkezésre a 8. cikkben előírt valamennyi információt, a bíróság lehetőséget biztosíthat a hitelező számára, hogy a bíróság által megadott határidőn belül a kérelem hiányait pótolja vagy helyesbítse azt, kivéve, ha a kérelem nyilvánvalóan nem befogadható vagy alaptalan. Ha a hitelező az említett határidőn belül elmulasztja a kérelem hiányainak pótlását vagy helyesbítését, a kérelmet el kell utasítani.

(4) A számlázárolási végzést olyan összegre kell kibocsátani, amely a 9. cikkben említett bizonyítékok és az alapul szolgáló követelésre alkalmazandó jog alapján indokolt, és adott esetben ki kell terjednie a 15. cikk szerinti kamatokra és/vagy költségekre is.

A végzésben meghatározott összeg semmilyen körülmények között sem haladhatja meg a hitelező által a kérelemben feltüntetett összeget.

(5) A kérelemre vonatkozó határozatról – az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogában az egyenértékű tagállami végzésekre vonatkozóan előírt eljárás keretében – a hitelezőt értesíteni kell.

18. cikk

Határozathozatali határidők a számlázárolási végzés iránti kérelem ügyében

(1) Ha a hitelező még nem jutott bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve nem jutott perbeli egyezsége, akkor a bíróságnak a kérelem hitelező általi előterjesztését vagy adott esetben hiánypótlását követő tizedik munkanap végéig határozatot kell hoznia.

(2) Ha a hitelező már bírósági határozathoz vagy közokirathoz, illetve perbeli egyezsége jutott, akkor a bíróságnak a kérelem hitelező általi előterjesztését vagy adott esetben hiánypótlását követő ötödik munkanap végéig határozatot kell hoznia.

(3) Ha a bíróság a 9. cikk (2) bekezdése értelmében szükségesnek tartja a hitelezőnek és adott esetben a tanújának/tanúinak a szóbeli meghallgatását, akkor késedelem nélkül meg kell tartania a meghallgatást, és a meghallgatást követő ötödik munkanap végéig határozatot kell hoznia.

(4) A 12. cikkben említett esetekben az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében megállapított határidők alkalmazandók a hitelezőt biztosíték nyújtására kötelező határozatra. Miután a hitelező rendelkezésre bocsátotta az előírt biztosítékot, a bíróság haladéktalanul határozatot hoz a számlázárolási végzés iránti kérelemről.

(5) E cikk (1), (2) és (3) bekezdése ellenére, a 14. cikkben említett esetekben a bíróságnak a 14. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett információk beérkezését követően haladéktalanul határozatot kell hoznia, feltéve, hogy a hitelező addig az időpontig rendelkezésre bocsátotta az előírt biztosítékot.

19. cikk

A számlazárolási végzés formája és tartalma

(1) A számlazárolási végzést az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott formanyomtatvány alkalmazásával kell kibocsátani, és szerepelnie kell rajta a bíróság bélyegzőlenyomatának, egy aláírásának és/vagy bármilyen más hitelesítő jelének. A formanyomtatvány a következő két részből áll:

- a) A. rész, amely a (2) bekezdésben meghatározott, a banknak, a hitelezőnek és az adósnek továbbítandó információkat tartalmazza; és
- b) B. rész, amely a (3) bekezdésben meghatározott, a hitelezőnek és az adósnak a (2) bekezdés szerinti információkon túl továbbítandó információkat tartalmazza.

(2) Az A. résznek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a bíróság neve és címe, valamint az ügy iktatási száma;
- b) a hitelező adatai a 8. cikk (2) bekezdésének b) pontjában előírtak szerint;
- c) az adós adatai a 8. cikk (2) bekezdésének c) pontjában előírtak szerint;
- d) a végzéssel érintett bank neve és címe;
- e) ha a hitelező a kérelmében közölte az adós számlaszámát, akkor a zárolandó bankszámla vagy -számlák száma; és adott esetben annak jelzése, hogy az adós ugyanezen banknál vezetett esetleges további számláit is zárolni kell-e;
- f) adott esetben annak feltüntetése, hogy valamely zárolandó számla számát a 14. cikk szerinti kérelem útján szerezték be, és hogy a banknak, amennyiben a 24. cikk (4) bekezdésének második albekezdése szerint szükséges, az érintett számlaszámot vagy számlaszámokat a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságától kell beszereznie;
- g) a végzéssel zárolandó összeg;
- h) a végzés 24. cikk szerinti alkalmazására vonatkozó, a banknak szóló utasítás;
- i) a végzés kibocsátásának ideje;
- j) ha a hitelező a 8. cikk (2) bekezdésének n) pontja értelmében számlát is megjelölt a kérelmében, akkor a 24. cikk (3) bekezdése szerinti felhatalmazás a bank részére arra vonatkozóan, hogy – amennyiben az adós ezt kéri és a végrehajtás helye szerinti tagállam joga ezt lehetővé teszi – a zárolt bankszámláról a végzésben meghatározott összeg erejéig szabadítson fel és utaljon át pénzeszközöket a hitelező által a kérelmében megjelölt számlára;
- k) információ arról, hogy hol található a 25. cikk szerinti értesítéshez használandó formanyomtatvány elektronikus változata.

(3) A B. résznek a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) az ügy tárgyának ismertetése és a végzés kibocsátásának bírósági indokolása;
- b) a hitelező által esetlegesen nyújtott biztosíték összege;
- c) adott esetben az a határidő, amelyen belül meg kell indítani az eljárást az ügy érdemében, és amelyen belül az eljárás megindítását bizonyítani kell a végzést kibocsátó bíróság előtt;
- d) adott esetben annak feltüntetése, hogy mely iratokat kell a 49. cikk (1) bekezdésének második mondata értelmében lefordítani;
- e) adott esetben annak feltüntetése, hogy a végzés végrehajtását a hitelezőnek kell kezdeményeznie, és ennek következtében – adott esetben – annak feltüntetése, hogy a hitelezőnek kell továbbítania a végzést a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának a 23. cikk (3) bekezdése szerint, és neki kell kezdeményeznie a végzés adós részére történő kézbesítését a 28. cikk (2), (3) és (4) bekezdése szerint; és
- f) tájékoztatás az adós rendelkezésére álló jogorvoslatokról.

(4) Ha a számlázárolási végzés különböző bankoknál vezetett számlákat érint, külön formanyomtatványt (a (2) bekezdés értelmében az A. részt) kell kitölteni minden egyes bankra vonatkozóan. Ebben az esetben a hitelező és az adós rendelkezésére bocsátott formanyomtatványon (a (2) és a (3) bekezdés értelmében az A. és B. részben) minden érintett bankot fel kell sorolni.

20. cikk

A számlázárolási végzés időbeli hatálya

A számlázárolási végzés értelmében zárolt pénzeszközök a végzésben, illetve a végzésnek a 4. fejezet szerinti esetleges későbbi módosításaiban, illetve korlátozásaiban meghatározottaknak megfelelően mindaddig zárolva maradnak,

- a) amíg a végzést vissza nem vonják;
- b) amíg a végzés végrehajtását meg nem szüntetik; vagy
- c) amíg a számlázárolási végzés értelmében zárolt pénzeszközökre vonatkozóan hatályba nem lép egy, a hitelező által beszerzett olyan bírósági határozatot, közokiratot vagy perbeli egyezséget végrehajtó intézkedés, amely ugyanarra a követelésre vonatkozik, amelynek biztosítására a végzés irányult.

21. cikk

Fellebbezés a számlázárolási végzés kibocsátásának elutasításával szemben

(1) A hitelezőnek jogában áll fellebbezéssel élni a bíróság bármely, a számlázárolási végzés iránti kérelmét részben vagy egészben elutasító határozatával szemben.

(2) A fellebbezést az attól a naptól számított 30 napon belül kell előterjeszteni, amikor a hitelezőnek az (1) bekezdésben említett határozat a tudomására jutott. A fellebbezést annál a bíróságnál kell előterjeszteni, amelyet az érintett tagállam az 50. cikk (1) bekezdésének d) pontja értelmében a Bizottság számára megjelölt.

(3) Ha a számlázárolási végzés iránti kérelmet teljes egészében elutasították, akkor a fellebbezést a másik fél meghallgatásának mellőzésével, a 11. cikkben foglaltaknak megfelelően kell elbírálni.

3. FEJEZET

A SZÁMLAZÁROLÁSI VÉGZÉS ELISMERÉSE, VÉGREHAJTHATÓSÁGA ÉS VÉGREHAJTÁSA

22. cikk

Elismerés és végrehajthatóság

Az e rendelettel összhangban valamely tagállamban kibocsátott számlazárolási végzést a többi tagállamban külön eljárás nélkül el kell ismerni, és a többi tagállamban végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül végrehajthatónak kell tekinteni.

23. cikk

A számlazárolási végzés végrehajtása

(1) E fejezet rendelkezéseire is figyelemmel a számlazárolási végzést azoknak az eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani, amelyek a végrehajtás helye szerinti tagállamban az egyenértékű tagállami végzések végrehajtására alkalmazandók.

(2) A végzés végrehajtásában részt vevő minden hatóságnak késedelem nélkül kell eljárnia.

(3) Ha a számlazárolási végzést a végrehajtás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bocsátották ki, a végzés 19. cikk (2) bekezdése szerinti A. részét, valamint a 25. cikk szerinti értesítésre szolgáló üres formanyomtatványt – e cikk (1) bekezdése alkalmazása érdekében – a 29. cikkel összhangban továbbítani kell a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának.

A továbbítást a végzést kibocsátó bíróságnak vagy a hitelezőnek kell elvégeznie, attól függően, hogy az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga értelmében melyikük feladata a végrehajtási eljárás kezdeményezése.

(4) A végzéshez – szükség szerint – csatolni kell a végzés fordítását vagy átiratát a végrehajtás helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén, illetve ha a végrehajtás helye szerinti tagállamnak több hivatalos nyelve van, annak a helynek a hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, ahol a végzést alkalmazni kell. Ezeket a fordításokat vagy átiratokat a végzést kibocsátó bíróságnak kell biztosítania a 19. cikkben említett formanyomtatvány megfelelő nyelvi változatának felhasználásával.

(5) A végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának a nemzeti jogával összhangban meg kell tennie a végzés végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

(6) Ha a számlazárolási végzés ugyanabban a tagállamban vagy különböző tagállamokban több bankot is érint, akkor a végrehajtás helye szerinti érintett tagállam illetékes hatósága részére a 19. cikk (4) bekezdése szerint minden egyes bank tekintetében külön formanyomtatványt kell továbbítani.

24. cikk

A számlazárolási végzés alkalmazása

(1) A számlazárolási végzéssel megkeresett banknak a végzés vagy – ha a végrehajtás helye szerinti tagállam joga azt írja elő – a végzés alkalmazására vonatkozó megfelelő utasítás átvételét követően haladéktalanul alkalmaznia kell a végzést.

(2) A számlazárolási végzés alkalmazása érdekében – a 31. cikk rendelkezéseinek megfelelően – a bank az alábbi lépések egyikének megtételével zárolja a végzésben szereplő összeget:

a) biztosítja, hogy a végzésben feltüntetett vagy a (4) bekezdés szerint azonosított bankszámláról vagy bankszámlákról ne utalhassák át és ne vehessék fel a szóban forgó összeget; vagy

b) ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, átutalja a szóban forgó összeget egy zárolási célokra létrehozott bankszámlára.

A zárolásra kerülő végleges összeg a végzés vagy az annak megfelelő utasítás bank általi kézhezvételének időpontjában fennálló, függő tranzakciók elszámolásának függvényében változhat. Ugyanakkor az ilyen függő tranzakciókat csak abban az esetben lehet figyelembe venni, ha elszámolásuk azelőtt megtörténik, hogy a bank a 25. cikk szerinti értesítést a 25. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül kiadja.

(3) A (2) bekezdés a) pontja ellenére a bank az adós kérelmére jogosult a zárolt összegeket felszabadítani és a hitelező végzésben megadott számlájára átutalni a hitelezői követelés kiegyenlítésének céljából, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

- a) a végzés a 19. cikk (2) bekezdésének j) pontjával összhangban, kifejezetten tartalmazza a bank ilyen tárgyú felhatalmazását;
- b) a végrehajtás helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi ezt a felszabadítást és átutalást; valamint
- c) nincsenek párhuzamos végzések érvényben az érintett számla tekintetében.

(4) Amennyiben a számlazárolási végzés nem tartalmazza az adós bankszámlájának vagy bankszámláinak a számát, illetve a számaikat, hanem kizárólag az adós neve és egyéb adatait tünteti fel, a banknak vagy a végzés végrehajtásáért felelős egyéb szervezetnek kell azonosítania az adós által a végzésben szereplő banknál vezetett számlát vagy számlákat.

Ha a végzésben megadott információk alapján a bank vagy egyéb szervezet nem tudja biztonsággal azonosítani az adós számláját, akkor a bank

- a) ha a 19. cikk (2) bekezdésének f) pontjával összhangban a végzés feltünteti, hogy a zárolandó számla vagy számlák számaikat a 14. cikk szerinti kérelem útján szerezték be, a végrehajtás helye szerinti tagállam információs hatóságától szerzi be ezt a számlaszámot vagy számlaszámokat; és
- b) minden egyéb esetben nem alkalmazza a végzést.

(5) A (2) bekezdés a) pontjában említett számlán vagy számlákon lévő, a számlazárolási végzésben meghatározott összegben felüli pénzeszközöket a végzés alkalmazása nem érinti.

(6) Ha a számlazárolási végzés alkalmazásakor a (2) bekezdés a) pontjában említett számlán vagy számlákon található pénzeszközök nem elegendőek a végzésben meghatározott teljes összeg zárolásához, a végzést csak a számlán vagy számlákon rendelkezésre álló összeg erejéig kell alkalmazni.

(7) Ha a számlazárolási végzés az adós egyazon banknál vezetett több számlájára is kiterjed, és az e számlákon található pénzeszközök meghaladják a végzésben meghatározott összeget, a végzést az alábbi prioritási sorrendben kell alkalmazni:

- a) a kizárólag az adós nevén lévő takarékszámlák;
- b) a kizárólag az adós nevén lévő folyószámlák;
- c) mással közös takarékszámlák, a 30. cikkre is figyelemmel;
- d) mással közös folyószámlák, a 30. cikkre is figyelemmel.

(8) Ha a (2) bekezdés a) pontjában említett számlán vagy számlákon található pénzeszközök pénzneme eltér a számlazárolási végzés szerinti pénznemtől, a banknak a végzésben meghatározott összeget a végzés alkalmazása napján és időpontjában érvényes, az említett pénznem eladására vonatkozóan az Európai Központi Bank által közzétett referencia-devizaárfolyamnak vagy a végrehajtás helye szerinti tagállam központi bankja által közzétett átváltási árfolyamnak megfelelően át kell váltania a pénzeszközök pénznemére, és a megfelelő összeget ebben a pénznemben kell zárolnia.

25. cikk

Értesítés a pénzeszközök zárolásáról

(1) A banknak vagy a végrehajtás helye szerinti tagállamban a végzés végrehajtásáért felelős egyéb szervezetnek a számlazárolási végzés alkalmazását követő harmadik munkanap végéig az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott értesítési formanyomtatványon értesítést kell kiállítania, amelyben feltünteti, hogy az adós számláján vagy számláin zároltak-e pénzeszközöket, és ha igen, milyen mértékben, továbbá feltünteti a végzés alkalmazásának napját. Ha – rendkívüli körülmények fennállása esetén – a bank vagy egyéb szervezet nem tudja kiállítani az értesítést három munkanapon belül, akkor a lehető leghamarabb, de legkésőbb a végzés alkalmazását követő nyolcadik munkanap végéig ki kell állítania azt.

Az értesítést a (2) és (3) bekezdéssel összhangban haladéktalanul továbbítani kell.

(2) Ha a végzést a végrehajtás helye szerinti tagállamban bocsátották ki, a banknak vagy a végzés végrehajtásáért felelős egyéb szervezetnek a 29. cikkel összhangban továbbítania kell az értesítést a végzést kibocsátó bíróságnak, és tértivevénnyel igazolt ajánlott postai küldeményben, vagy azzal egyenértékű elektronikus úton a hitelezőnek.

(3) Ha a végzést a végrehajtás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban bocsátották ki, az értesítést a 29. cikkel összhangban továbbítani kell a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának, kivéve, ha az értesítést ugyanaz a hatóság állította ki.

A hatóságnak a 29. cikkel összhangban továbbítania kell az értesítést a végzést kibocsátó bíróságnak, és tértivevénnyel igazolt ajánlott postai küldeményben, vagy azzal egyenértékű elektronikus úton a hitelezőnek, az értesítés kézhezvételétől vagy kiállításától számított első munkanap végéig.

(4) A banknak vagy a számlazárolási végzés végrehajtásáért felelős egyéb szervezetnek az adós kérelmére közölnie kell az adóssal a végzés részleteit. A bank vagy a szervezet ilyen kérelem hiányában is megteheti ezt.

26. cikk

A bank felelőssége

A banknak az e rendeletben meghatározott kötelezettségei teljesítésének elmulasztásáért fennálló felelősségére a végrehajtás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

27. cikk

A hitelező arra vonatkozó kötelezettsége, hogy kérelmezze a zárolandó összeget meghaladóan zárolt összegek felszabadítását

(1) A hitelező köteles megtenni az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy minden olyan összeget felszabadítsanak, amely a számlazárolási végzés alkalmazását követően meghaladja a számlazárolási végzésben megállapított összeget,

a) ha a végzés ugyanabban a tagállamban vagy különböző tagállamokban több számlát érint; vagy

b) ha a végzést egy vagy több, ugyanazon adóssal szemben és ugyanazon követelés biztosítása céljából kibocsátott, a számlazárolási végzéssel egyenértékű tagállami végzés alkalmazását követően bocsátották ki.

(2) A 25. cikk szerinti, a zárolandó összeget meghaladóan zárolt összeget feltüntető értesítés kézhezvételét követő harmadik munkanap végéig a hitelező – a lehető leggyorsabb módon és a zárolandó összeget meghaladóan zárolt összegek felszabadításának kérelmezésére szolgáló, az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott formanyomtatványon – az összeg felszabadítására vonatkozó kérelmet terjeszt elő a végrehajtás helye szerinti azon tagállam illetékes hatóságánál, amelyben a zárolandó összeget meghaladó zárolásra sor került.

Az említett hatóságnak a kérelem kézhezvételét követően haladéktalanul utasítania kell az érintett bankot, hogy szabadítsa fel a zárolandó összeget meghaladóan zárolt összegeket. A 24. cikk (7) bekezdését az abban foglalt prioritási sorrend megfordításával megfelelően alkalmazni kell.

(3) Ez a cikk nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a tagállamok nemzeti jogukban arról rendelkezzenek, hogy az adott tagállam illetékes végrehajtó hatóságának hivatalból kell kezdeményeznie a zárolandó összeget meghaladóan zárolt pénzeszközök felszabadítását a területén vezetett számlákon.

28. cikk

Kézbesítés az adós részére

(1) A számlazárolási végzést, az e cikk (5) bekezdésében említett többi iratot és a 25. cikk szerinti értesítést e cikkel összhangban kell kézbesíteni az adós részére.

(2) Ha az adós lakóhelye vagy székhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban található, akkor a kézbesítést e tagállam jogával összhangban kell elvégezni. A kézbesítést a végzést kibocsátó bíróság vagy a hitelező kezdeményezése – attól függően, hogy melyikük feladata a kézbesítés kezdeményezése az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban –, a 25. cikk szerinti, az összegek zárolását feltüntető értesítés kézhezvételének napjától számított harmadik munkanap végéig.

(3) Ha az adós lakóhelye vagy székhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban található, akkor a végzést kibocsátó bíróságnak vagy a hitelezőnek – attól függően, hogy melyikük feladata a kézbesítés kezdeményezése az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban –, a 25. cikk szerinti, az összegek zárolását feltüntető értesítés kézhezvételének napjától számított harmadik munkanap végéig a 29. cikkel összhangban továbbítania kell az e cikk (1) bekezdésében említett iratokat az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának. Ennek a hatóságnak haladéktalanul meg kell tennie az ahhoz szükséges lépéseket, hogy az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam joga szerint sor kerüljön az adós részére történő kézbesítésre.

Ha az adós lakóhelye vagy székhelye szerinti tagállam az egyetlen végrehajtás helye szerinti tagállam, az e cikk (5) bekezdésében említett iratokat e tagállam illetékes hatósága részére kell továbbítani a végzés 23. cikk (3) bekezdésével összhangban történő továbbításával egy időben. Ez esetben az e cikk (1) bekezdésben említett valamennyi irat kézbesítését ennek az illetékes hatóságnak kell kezdeményeznie a 25. cikk szerinti, az összegek zárolását feltüntető értesítés kézhezvételét vagy kiállítását követő harmadik munkanap végéig.

Az illetékes hatóság tájékoztatja a végzést kibocsátó bíróságot vagy a hitelezőt – attól függően, hogy melyikük továbbította a kézbesítendő iratokat – arról, hogy sikeres volt-e az adós részére történő kézbesítés.

(4) Ha az adós lakóhelye vagy székhelye harmadik államban található, a kézbesítést a nemzetközi kézbesítésre az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban alkalmazandó szabályokkal összhangban kell elvégezni.

(5) Az adós részére – amennyiben szükséges, a 49. cikk (1) bekezdése szerinti fordítás vagy átirat kíséretében – a következő iratokat kell kézbesíteni:

a) a számlazárolási végzést, a 19. cikk (2) és (3) bekezdésében említett formanyomtatvány A. és B. részének alkalmazásával;

- b) a hitelező által a bíróságnál előterjesztett számlazárolási végzés iránti kérelmet;
- c) a bírósághoz a végzés beszerzése érdekében a hitelező által benyújtott valamennyi irat egy-egy példánya.

(6) Ha a számlazárolási végzés több bankot is érint, akkor az adós részére e cikkel összhangban csak a 25. cikk szerinti, az összegek zárolását feltüntető első értesítést kell kézbesíteni. Az ezt követő 25. cikk szerinti értesítésekről az adóst késedelem nélkül tájékoztatni kell.

29. cikk

Az iratok továbbítása

(1) Ha e rendelet iratoknak az e cikkel összhangban történő továbbítását írja elő, e továbbítás bármilyen megfelelő eszközzel teljesíthető, feltéve, hogy az átvett irat tartalma helyesen és megbízhatóan tükrözi a továbbított irat tartalmát, és a benne lévő összes információ könnyen olvasható.

(2) Az iratokat az e cikk (1) bekezdésével összhangban átvető bíróságnak vagy hatóságnak az átvétel napját követő munkanap végéig, a lehető leggyorsabb továbbítási eszköz alkalmazásával és az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott formanyomtatványon átvételi elismervényt kell küldenie annak a hatóságnak, hitelezőnek vagy banknak, amely az iratokat továbbította.

30. cikk

Közös és kedvezményezett számlák zárolása

Az olyan számlákon lévő pénzeszközök, amelyek felett a banki nyilvántartás szerint nem kizárólag az adós, vagy az adós nevében eljáró valamely harmadik személy, vagy a valamely harmadik személy nevében eljáró adós rendelkezik, csak olyan mértékig zárolhatók e rendelet értelmében, amilyen mértékben zárolásukat a végrehajtás helye szerinti tagállam joga lehetővé teszi.

31. cikk

A zárolás alól mentesített összegek

(1) A végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján a lefoglalás alól mentesített összegek az e rendelet szerinti zárolás alól is mentesülnek.

(2) Ha a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján az (1) bekezdésben említett összegekre anélkül vonatkozik a lefoglalás alóli mentesség, hogy azt az adós bármi módon kérelmezné, az adott tagállamban az ilyen összegek mentesítéséért felelős szerv hivatalból mentesíti az érintett összegeket a zárolás alól.

(3) Ha a végrehajtás helye szerinti tagállam joga alapján az e cikk (1) bekezdésében említett összegek az adós kérelmére mentesülnek a lefoglalás alól, ezen összegek zárolás alóli mentesítésére az adós kérelmére a 34. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően kerül sor.

32. cikk

A számlazárolási végzés rangsorolása

A számlazárolási végzés a végrehajtás helye szerinti tagállamban adott esetben ugyanolyan rangú, mint az azzal egyenértékű tagállami végzés.

4. FEJEZET

JOGORVOSLATOK

33. cikk

A számlázárolási végzéssel szemben az adós rendelkezésére álló jogorvoslatok

(1) Az adós által az eredeti eljárás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál előterjesztett kérelem alapján a számlázárolási végzést vissza kell vonni, vagy adott esetben módosítani kell, ha

- a) az e rendeletben foglalt feltételek és követelmények nem teljesültek;
- b) a végzést, a 25. cikk szerinti értesítést, és/vagy a 28. cikk (5) bekezdésében említett többi iratot az adós részére nem kézbesítették a számlája vagy számlái zárolásától számított 14 napon belül;
- c) az adós részére a 28. cikknek megfelelően kézbesített iratok nem feleltek meg a 49. cikk (1) bekezdésében foglalt nyelvi követelményeknek;
- d) a végzésben meghatározott összeget meghaladóan zárolt összegek 27. cikknek megfelelő felszabadítása nem történt meg;
- e) a követelést, amelynek végrehajtását a hitelező a végzés útján kívánta biztosítani, teljes egészében vagy részben megfizették;
- f) az ügy érdemére vonatkozó bírósági határozat elutasította azt a követelést, amelynek végrehajtását a hitelező a végzés útján kívánta biztosítani; vagy
- g) az ügy érdemi részére vonatkozó bírósági határozatot, vagy azt a perbeli egyezséget vagy közokiratot, amelynek végrehajtását a hitelező a végzés útján kívánta biztosítani, hatályon kívül helyezték vagy adott esetben semmisnek nyilvánították.

(2) Az adós által az eredeti eljárás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál előterjesztett kérelem alapján felül kell vizsgálni a 12. cikk szerinti biztosítékra vonatkozó határozatot, ha az említett cikkben foglalt feltételek és követelmények nem teljesültek.

Ha, e jogorvoslat alapján, a bíróság a hitelező számára biztosíték vagy további biztosíték nyújtását írja elő, a 12. cikk (3) bekezdésének első mondatát megfelelően alkalmazni kell, és a bíróságnak jeleznie kell, hogy a számlázárolási végzést vissza fogja vonni vagy módosítani fogja, ha a hitelező a bíróság által megállapított határidőn belül nem bocsátja rendelkezésre az előírt (további) biztosítékot.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja alapján előterjesztett jogorvoslati kérelemnek helyt kell adni, kivéve, ha a kézbesítés elmaradását a hitelezőnek az (1) bekezdés b) pontja szerinti jogorvoslati kérelem adós általi előterjesztéséről való értesülését követő 14 napon belül orvosolják.

Ha a kézbesítés elmaradását egyéb módon még nem orvosolták, akkor annak értékelése érdekében, hogy az (1) bekezdés b) pontja alapján előterjesztett jogorvoslati kérelemnek helyt kell-e adni, a kézbesítés elmaradását orvosoltnak kell tekinteni, amennyiben:

- a) a hitelező az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga alapján a kézbesítésért felelős szervhez kérelmet adott be arra vonatkozóan, hogy az iratokat kézbesítsék az adós részére; vagy
- b) az adós jogorvoslati kérelmében jelezte, hogy vállalja az iratok átvételét az eredeti eljárás helye szerinti tagállam bíróságán, és – amennyiben a fordítások biztosításáért a hitelező felel – ha a hitelező e bíróság részére továbbítja a 49. cikk (1) bekezdésében előírt fordításokat.

Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga alapján a kézbesítésért felelős szerv a hitelező e bekezdés második albekezdésének a) pontja szerinti kérelmére térítvevényel igazolt ajánlott postai küldeményben haladéktalanul kézbesíti az iratokat az adós részére arra a címre, amelyet az adós e cikk (5) bekezdésével összhangban megjelölt.

Ha a hitelező feladata volt a 28. cikkben említett iratok kézbesítésének kezdeményezése, a kézbesítés elmaradása kizárólag abban az esetben orvosolható, ha a hitelező bizonyítani tudja, hogy megtette a számára előírt összes intézkedést az iratok első kézbesítésének sikere érdekében.

(4) Az (1) bekezdés c) pontja alapján előterjesztett jogorvoslati kérelemnek helyt kell adni, kivéve, ha a hitelező az (1) bekezdés c) pontja szerinti jogorvoslati kérelem adós általi előterjesztéséről való értesülését követő 14 napon belül az adós rendelkezésére bocsátja az e rendeletben előírt fordításokat.

A (3) bekezdés második és harmadik albekezdése megfelelően alkalmazandó.

(5) Az (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti jogorvoslati kérelmében az adósnak fel kell tüntetnie azt a címet, amelyre a 28. cikkben említett iratok és fordítások e cikk (3) és (4) bekezdésével összhangban kézbesíthetők, vagy ehelyett jeleznie kell, hogy vállalja ezen iratok átvételét az eredeti eljárás helye szerinti bíróságon.

34. cikk

A számlázárolási végzés végrehajtásával szemben az adós rendelkezésére álló jogorvoslatok

(1) A 33. és 35. cikktől ellenére, az adós által a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál vagy – ha a nemzeti jog úgy rendelkezik – illetékes végrehajtó hatóságánál előterjesztett kérelem alapján a számlázárolási végzésnek az említett tagállamban történő végrehajtását:

a) korlátozni kell, ha a számlán lévő bizonyos összegeknek a 31. cikk (3) bekezdése szerint mentesülniük kell a lefoglalás alól, vagy ha a lefoglalás alól mentesülő, említett összegeket a végzés alkalmazásakor nem vagy nem megfelelően vették figyelembe a 31. cikk (2) bekezdésével összhangban; vagy

b) meg kell szüntetni, ha:

i. a zárolandó számla a 2. cikk (3) és (4) bekezdése szerint nem tartozik e rendelet hatálya alá;

ii. a bírósági határozat, a perbeli egyezség vagy a közokirat – amelynek végrehajtását a hitelező a végzés útján kívánta biztosítani – végrehajtását megtagadták a végrehajtás helye szerinti tagállamban;

iii. a bírósági határozat – amelynek végrehajtását a hitelező a végzés útján kívánta biztosítani – végrehajthatóságát az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban felfüggesztették; vagy

iv. a 33. cikk (1) bekezdésének b), c), d), e), f) vagy g) pontja alkalmazandó. A 33. cikk (3), (4) és (5) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az adós által a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál előterjesztett kérelem alapján a számlázárolási végzésnek az említett tagállamban való végrehajtását meg kell szüntetni, ha az nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtás helye szerinti tagállam közrendjével (ordre public).

35. cikk

Az adós és a hitelező rendelkezésére álló egyéb jogorvoslatok

- (1) Az adós vagy a hitelező kérelmezheti a számlázárolási végzést kibocsátó bíróságnál a végzés módosítását vagy visszavonását, ha a végzés kibocsátásának alapjául szolgáló körülmények megváltoztak.
- (2) A számlázárolási végzést kibocsátó bíróság a megváltozott körülmények alapján – ha az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga ezt lehetővé teszi – hivatalból is módosíthatja vagy visszavonhatja a végzést.
- (3) Ha megegyeztek a követelés rendezéséről, az adós és a hitelező együttesen kérelmezheti a számlázárolási végzést kibocsátó bíróságnál a végzés visszavonását vagy módosítását, vagy a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál vagy – ha a nemzeti jog úgy rendelkezik – az említett tagállam illetékes végrehajtó hatóságánál a végzés végrehajtásának megszüntetését vagy korlátozását.
- (4) A hitelező kérelmezheti a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes bíróságánál vagy – ha a nemzeti jog úgy rendelkezik – az említett tagállam illetékes végrehajtó hatóságánál a számlázárolási végzés végrehajtásának a módosítását az említett tagállamban alkalmazott mentesség 31. cikk szerinti kiigazítása céljából, ha egy vagy több más tagállamban vezetett egy vagy több számla esetében más mentességeket már kellően magas összeggel alkalmaznak, és a kiigazítás ennél fogva helyénvaló.

36. cikk

A 33., 34. és 35. cikk szerinti jogorvoslatokra vonatkozó eljárás

- (1) A 33., 34. és 35. cikk szerinti jogorvoslati kérelmeket az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott jogorvoslati formanyomtatványon kell előterjeszteni. A kérelmet bármikor és bármely olyan kommunikációs eszközzel – akár elektronikus úton is – elő lehet terjeszteni, amely a kérelem előterjesztésének helye szerinti tagállam eljárásjogi szabályai szerint elfogadott.
- (2) A kérelemről tájékoztatni kell a másik felet.
- (3) Azon eset kivételével, amelyben a kérelmet az adós a 34. cikk (1) bekezdésének a) pontja, vagy a 35. cikk (3) bekezdése alapján terjesztette elő, a kérelem tárgyában csak azt követően lehet határozatot hozni, hogy mindkét fél lehetőséget kapott érvelése előterjesztésére, többek között az érintett tagállamok mindegyikének nemzeti joga szerint hozzáférhető és elfogadott, megfelelő kommunikációs technológiai eszközök révén is.
- (4) A határozatot késedelem nélkül, de legkésőbb 21 nappal azt követően kell meghozni, hogy a bíróság vagy – ha a nemzeti jog úgy rendelkezik – az illetékes végrehajtó hatóság a határozat meghozatalához szükséges összes információt megkapta. A határozatról tájékoztatni kell a feleket.
- (5) A számlázárolási végzés visszavonására vagy módosítására vonatkozó határozat, valamint a számlázárolási végzés végrehajtásának korlátozására vagy megszüntetésére vonatkozó határozat azonnali hatállyal végrehajtandó.

Ha a jogorvoslati kérelmet az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban terjesztették elő, a bíróságnak a 29. cikkel összhangban, az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott formanyomtatványon haladéktalanul továbbítania kell a jogorvoslatról szóló határozatot a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes hatóságának. Az említett hatóságnak a kézhezvételt követően azonnal gondoskodnia kell a jogorvoslatról szóló határozat végrehajtásáról.

Ha a jogorvoslatról szóló határozat az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban vezetett bankszámlára vonatkozik, a határozatot erre a bankszámlára vonatkozóan az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogával összhangban kell végrehajtani.

Ha a jogorvoslati kérelmet a végrehajtás helye szerinti tagállamban terjesztették elő, a jogorvoslatról szóló határozatot a végrehajtás helye szerinti tagállam jogával összhangban kell végrehajtani.

37. cikk

A fellebbezéshez való jog

Mindkét félnek joga van fellebbezéssel élni a 33., a 34., illetve a 35. cikk szerint hozott határozattal szemben. A fellebbezést az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében elfogadott végrehajtási jogi aktusokkal kidolgozott fellebbezési formanyomtatványon kell előterjeszteni.

38. cikk

Zárolás helyett biztosíték nyújtásának joga

(1) Az adós kérelme alapján

- a) a számlazárolási végzést kibocsátó bíróság elrendelheti a zárolt pénzeszközök felszabadítását, ha az adós a végzésben szereplő összegnek megfelelő összegű biztosítékot, vagy a bíróság székhelye szerinti tagállam joga szerint elfogadható formában és legalább az említett összeggel egyenlő értékben alternatív garanciát nyújt a bíróságnak;
- b) az illetékes bíróság vagy – ha a nemzeti jog úgy rendelkezik – a végrehajtás helye szerinti tagállam illetékes végrehajtó hatósága megszüntetheti a számlazárolási végzésnek a végrehajtás helye szerinti tagállamban való végrehajtását, ha az adós az említett tagállamban zárolt összegnek megfelelő összegű biztosítékot vagy a bíróság székhelye szerinti tagállam joga szerint elfogadható formában és legalább az említett összeggel egyenlő értékben alternatív garanciát nyújt a bíróságnak, illetve a hatóságnak.

(2) A 23. és 24. cikket a zárolt pénzeszközök felszabadítására megfelelően alkalmazni kell. A zárolás helyetti biztosíték nyújtásáról a hitelezőt a nemzeti joggal összhangban tájékoztatni kell.

39. cikk

A harmadik felek jogai

(1) A harmadik feleknek a számlazárolási végzés megtámadására vonatkozó jogára az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(2) A harmadik feleknek a számlazárolási végzés végrehajtásának megtámadására vonatkozó jogára a végrehajtás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(3) Az uniós és a nemzeti jogban megállapított egyéb joghatósági szabályok sérelme nélkül, a harmadik felek által

- a) a számlazárolási végzés megtámadása céljából kezdeményezett peres eljárások tekintetében az eredeti eljárás helye szerinti tagállam bíróságai rendelkeznek joghatósággal; és
- b) a számlazárolási végzés végrehajtásának a végrehajtás helye szerinti tagállamban való megtámadása céljából kezdeményezett peres eljárások tekintetében a végrehajtás helye szerinti tagállam bíróságai, vagy – ha e tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik – az illetékes végrehajtó hatóság rendelkezik joghatósággal.

5. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

40. cikk

Hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény

E rendelettel összefüggésben hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény teljesítése nem követelhető.

41. cikk

Jogi képviselő

A számlázárolási végzés beszerzésére vonatkozó eljárásokban az ügyvéd vagy más jogi szakember általi képviselő nem kötelező. A 4. fejezet szerinti eljárásokban az ügyvéd vagy más jogi szakember általi képviselő nem kötelező, kivéve, ha annak a bíróság vagy hatóságnak, amelynél a jogorvoslati kérelmet előterjesztették, a székhelye szerinti tagállam joga értelmében ez a képviselő a felek állampolgárságától és lakóhelyétől vagy székhelyétől függetlenül kötelező.

42. cikk

Eljárási illeték

A számlázárolási végzés beszerzésére, illetve a végzéssel szembeni jogorvoslatra vonatkozó eljárás illetéke nem lehet magasabb, mint az egyenértékű tagállami végzés beszerzésének, illetve az ilyen tagállami végzéssel szembeni jogorvoslatnak az illetéke.

43. cikk

A bankoknál felmerült költségek

(1) A bank kizárólag abban az esetben kérheti a hitelezőtől vagy az adóstól a számlázárolási végzés alkalmazása során felmerült költségeinek kifizetését vagy megtérítését, ha a bank ilyen kifizetésre vagy megtérítésre a végrehajtás helye szerinti tagállam joga szerint az egyenértékű tagállami végzések tekintetében is jogosult.

(2) Az (1) bekezdésben említett költségek fedezésére a bank által felszámított díjakat a számlázárolási végzés alkalmazása összetettségének figyelembevételével kell megállapítani, és e díjak nem haladhatják meg az egyenértékű tagállami végzések alkalmazása tekintetében felszámított díjakat.

(3) A bank által a 14. cikk szerinti számlainformációk szolgáltatása során felmerült költségek fedezésére felszámított díjak összege nem haladhatja meg a ténylegesen felmerült költségek összegét, valamint adott esetben nem haladhatja meg az egyenértékű tagállami végzésekkel összefüggésben szolgáltatott számlainformációkért felszámított díjak összegét.

44. cikk

A hatóságok által felszámított díjak

A végrehajtás helye szerinti tagállamban a számlázárolási végzés feldolgozásában vagy végrehajtásában vagy a 14. cikk szerinti számlainformációk szolgáltatásában érintett bármely hatóság vagy egyéb szerv által felszámított díjakat az egyes tagállamok által előzetesen megállapított olyan díjtáblázat vagy egyéb szabályok alapján kell meghatározni, amelyek átláthatóan jelenítik meg az alkalmazandó díjakat. A tagállamok e díjtáblázat vagy egyéb szabályok megállapításakor figyelembe vehetik a végzésben szereplő összeget és a végzés feldolgozásának összetettségét. A díjak adott esetben nem haladhatják meg az egyenértékű tagállami végzésekkel kapcsolatban felszámított díjak összegét.

45. cikk

Határidők

Amennyiben rendkívüli körülmények esetén az érintett bíróság vagy hatóság nem tudja tartani a 14. cikk (7) bekezdésében, a 18. cikkben, a 23. cikk (2) bekezdésében, a 25. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 28. cikk (2), (3) és (6) bekezdésében, a 33. cikk (3) bekezdésében, valamint a 36. cikk (4) és (5) bekezdésében előírt határidőket, a bíróságnak, illetve hatóságnak az említett rendelkezésekben előírt intézkedéseket a lehető leghamarabb meg kell tennie.

46. cikk

A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat

(1) Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, az eljárás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(2) A fizetéseptelenségi eljárások megindításának egyéni végrehajtási intézkedésekre – például a számlázárolási végzések végrehajtására – gyakorolt joghatására annak a tagállamnak a joga az irányadó, amelyben az adott fizetéseptelenségi eljárást megindították.

47. cikk

Adatvédelem

(1) Az e rendelet értelmében megszerzett, feldolgozott vagy továbbított személyes adatoknak megfelelően, relevánsnak és a megszerzésük, feldolgozásuk vagy továbbításuk céljához képest nem túlzott mértékűnek kell lenniük; ezek a személyes adatok kizárólag az említett célokra használhatók fel.

(2) Az illetékes hatóság, az információs hatóság és a számlázárolási végzés végrehajtásáért felelős bármely egyéb szervezet nem tárolhatja az (1) bekezdésben említett adatokat a megszerzésük, feldolgozásuk vagy továbbításuk céljához szükséges időn túl, amely semmi esetre sem haladhatja meg az eljárás lezárásától számított 6 hónapot, és ez alatt az idő alatt szavatolnia kell ezen adatok megfelelő védelmét. Ez a bekezdés nem alkalmazandó a bíróságok által igazságszolgáltatási feladataik ellátása körében feldolgozott vagy tárolt adatokra.

48. cikk

Más jogi aktusokhoz való viszony

E rendelet nem sérti az alábbi jogi aktusok alkalmazását:

- a) az 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾, az e rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében, 14. cikkének (3) és (6) bekezdésében, 17. cikkének (5) bekezdésében, 23. cikkének (3) és (6) bekezdésében, 25. cikkének (2) és (3) bekezdésében, 28. cikkének (1), (3), (5) és (6) bekezdésében, 29. cikkében, 33. cikkének (3) bekezdésében, 36. cikkének (2) és (4) bekezdésében, valamint 49. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések kivételével;
- b) az 1215/2012/EU rendelet;
- c) az 1346/2000/EK rendelet;
- d) a 95/46/EK irányelv, az e rendelet 14. cikkének (8) bekezdésében és 47. cikkében foglalt rendelkezések kivételével;
- e) az 1206/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾;
- f) a 864/2007/EK rendelet, az e rendelet 13. cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezések kivételével.

49. cikk

Nyelvek

(1) A 28. cikk (5) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt, az adós részére kézbesítendő azon iratokhoz, amelyeket nem az adós lakóhelye, illetve székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén, vagy – ha az említett tagállamban több hivatalos nyelv van – az adós lakóhelye, illetve székhelye szerinti hivatalos nyelv vagy hivatalos nyelvek egyikén, illetve az adós által értett más nyelven állítottak ki, az említett nyelvek egyikén készült fordítást vagy átiratot kell csatolni. A 28. cikk (5) bekezdésének c) pontjában felsorolt iratokat nem kell lefordítani, hacsak a bíróság kivételesen nem dönt úgy, hogy meghatározott iratokat mégis le kell fordítani vagy átiratot kell készíteni róluk annak érdekében, hogy az adós érvényesíthesse a jogait.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 1393/2007/EK rendelete a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről (iratkezelés), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 324., 2007.12.10., 79. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2001. május 28-i 1206/2001/EK rendelete a polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyításvétel tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről (HL L 174., 2001.6.27., 1. o.).

(2) Az e rendelet alapján a bíróságnak vagy illetékes hatóságnak címezendő bármely irat készülhet az Európai Unió intézményeinek bármely másik hivatalos nyelvén is, feltéve, hogy az érintett tagállam az adott nyelvet elfogadott nyelvként jelölte meg.

(3) Az e rendelet alapján készült fordításokat a tagállamok valamelyikében erre képesített személynek kell készítenie.

50. cikk

A tagállamok által szolgáltatandó információk

(1) A tagállamok 2016. július 18-ig tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:

- a) a számlazárolási végzés kibocsátására illetékesként kijelölt bíróságok (6. cikk (4) bekezdés);
- b) a számlainformációk beszerzésére illetékesként kijelölt hatóság (14. cikk);
- c) a számlainformációk beszerzésének a nemzeti joguk szerinti módszerei (14. cikk (5) bekezdés);
- d) a bíróságok, amelyeknél a fellebbezést elő kell terjeszteni (21. cikk);
- e) a számlazárolási végzés és az egyéb iratok e rendelet szerinti átvétele, továbbítása és kézbesítése tekintetében illetékesként kijelölt hatóság vagy hatóságok (4. cikk 14. pont);
- f) a számlazárolási végzés 3. fejezet szerinti végrehajtására illetékes hatóság;
- g) a közös és kedvezményezett (letéti) számlák nemzeti joguk szerinti zárolhatóságának mértéke (30. cikk);
- h) a nemzeti jog alapján a lefoglalás alól mentes összegekre vonatkozó szabályok (31. cikk);
- i) az, hogy nemzeti joguk értelmében a bankok jogosultak-e díjakat felszámolni az egyenértékű tagállami végzések alkalmazásáért vagy a számlainformációk biztosításáért, és amennyiben jogosultak, melyik felet terheli e díjak megelőlegezett és végleges megfizetésének kötelezettsége (43. cikk);
- j) a számlazárolási végzés feldolgozásában vagy végrehajtásában érintett hatóság vagy egyéb szerv által felszámított díjak táblázata vagy az alkalmazandó díjakat megállapító egyéb szabályok (44. cikk);
- k) az, hogy a nemzeti jog értelmében az egyenértékű tagállami végzések tekintetében fennáll-e rangsor (32. cikk);
- l) a jogorvoslatra illetékes bíróság, illetve adott esetben végrehajtó hatóság (33. cikk (1) bekezdés, 34. cikk (1) bekezdés vagy (2) bekezdés);
- m) a bíróságok, amelyeknél a fellebbezést elő kell terjeszteni, a fellebbezés előterjesztésének a nemzeti jog által esetlegesen előírt határideje, és az ezen határidő kezdő időpontját jelentő esemény (37. cikk);

- n) az eljárási illetékek feltüntetése (42. cikk); és
- o) az iratok fordítása céljából elfogadott nyelvek (49. cikk (2) bekezdés).

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ezen információkat érintő minden későbbi változásról.

(2) A Bizottság megfelelő módon – különösen a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózaton keresztül – nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az információkat.

51. cikk

A formanyomtatványok kidolgozása és későbbi módosítása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, illetve a későbbiekben módosítja a 8. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikk (2) bekezdésében, a 19. cikk (1) bekezdésében, a 25. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (2) bekezdésében, a 36. cikk (1) bekezdésében és (5) bekezdésének második albekezdésében, valamint a 37. cikkben említett formanyomtatványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az 52. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

52. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

53. cikk

Felügyelet és felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2022. január 18-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról; a jelentésben ki kell térnie annak értékelésére is, hogy:

- a) e rendelet hatálya alá vonhatók-e a pénzügyi eszközök; és
- b) az adós számlájára a számlázárolási végzés alkalmazását követően átutalt összegek a számlázárolási végzés hatálya alá tartoznak-e.

Adott esetben a jelentéshez csatolni kell az e rendelet módosítására irányuló javaslatokat és a bevezetendő módosítások hatásvizsgálatát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásának céljára a tagállamok kérésre összegyűjtik és a Bizottság rendelkezésére bocsátják a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a számlázárolási végzés iránti kérelmek száma és azon ügyek száma, amelyekben a végzést kibocsátották;
- b) a 33. és 34. cikk szerinti jogorvoslati kérelmek száma, és lehetőség szerint azon esetek száma, amelyekben a jogorvoslati kérelemnek helyt adtak; valamint
- c) a 37. cikk szerint előterjesztett fellebbezések száma és lehetőség szerint a sikeres fellebbezések száma.

6. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

54. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 18-tól kell alkalmazni, az 50. cikk kivételével, amelyet 2016. július 18-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 15-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

D. KOURKOULAS
